

treball

NÚM. 188 · MARÇ 2010 · PREU: 1,05€

**Paguem la crisi dels bancs
Ens apugen l'IVA
Volen que ens jubilem als 67 anys
Ens volen colar l'acomiadament lliure**

...I QUÈ MÉS?

contralacrisi.cat

OBRE L'ESPAI MEMORIAL DEMOCRÀTIC

LA REALITZACIÓ D'UN SOMNI COL·LECTIU

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació i president d'ICV, Joan Saura, i el president de la Generalitat, José Montilla, van inaugurar el passat dissabte 20 de març l'Espai Memorial Democràtic a la Via Laietana de Barcelona, seu de la primera institució de tot l'Estat dedicada a la recuperació de la memòria democràtica.

En l'acte, Saura va afirmar que "aquesta inauguració dona resposta a un deure", va assegurar que "fem realitat un vell somni col·lectiu" i va advertir que "una societat democràtica sòlida no es pot basar en l'oblit". En aquest sentit, en la seva intervenció, el president de la Generalitat, José Montilla, va explicar que "sovint s'ha confós la reconciliació amb l'oblit i que el Memorial és una proposta de record contra aquest oblit".

Saura també va agrair la feina feta per les entitats memorialistes i va recordar que el Memorial és fruit de la reivindicació i el treball de les entitats de recuperació de la memòria democràtica, que el 2002 ja es van reunir al Liceu per reivindicar un Memorial. Per a Saura "no ha estat fàcil, hem necessitat molt de consens. Es tracta d'un projecte que no consisteix en un punt d'arribada sinó en un punt de sortida". Alhora, va celebrar que "la memòria democràtica ja no depèn de la voluntat d'un govern sinó que és una obligació amb la creació per llei del Memorial Democràtic i la inclusió d'un principi rector sobre el dret a la memòria dins l'Estatut". Per al conseller, la política de recuperació de la memòria engegada pel govern fa 7 anys "ha contribuït a tancar ferides, ha donat a conèixer les gestes que ens han portat a gaudir dels sistemes de llibertats que tenim avui i ha fet possible la recuperació del nostre propi patrimoni memorial, amb la senyalització d'espais de memòria a tot Catalunya".

El president d'ICV i conseller d'Interior va anunciar la celebració, al juny, del segon col·loqui internacional sobre la revisió jurídica de la dictadura i va recordar que "ens queda pendent d'aconseguir la nul·litat del president Companys i esperem que en les properes setmanes tinguem notícies de la nul·litat d'aquell judici". Saura també va qualificat d'"indigna d'un país democràtic" la persecució contra el jutge Garzón per investigar els crims del franquisme.

Joan Boada, Joan Saura, José Montilla i Miquel Caminal en l'acte de inauguració de l'Espai Memorial Democràtic

Foto: © Dani Aznar

Per la seva banda, el director del Memorial Democràtic, Miquel Caminal, va expressar que "la memòria democràtica la fem forta si sabem combinar la fermesa en la defensa de la llibertat amb el pluralisme implícit en tota democràcia".

En el seu parlament, el president del Consell de Participació del Memorial i de l'Associació d'expresos polítics, Enric Pubill, va explicar que espera que la seu del Memorial sigui un referent ètic i moral per a les noves generacions i està segur que "aquesta seu ens ajudarà a

aconseguir aquest objectiu". Pubill va reconèixer la bona tasca que està fent per a tots el govern i va afirmar que "ha avançat molt en la recuperació de la memòria democràtica".

El nou equipament cultural, que acull una part expositiva interactiva sota el títol "Un futur per al passat", un espai per a exposicions temporals, un centre de documentació, una aula-taller i un auditori amb capacitat per a 120 persones, oferirà a partir d'ara un ampli programa d'activitats.

ENTREVISTA

MIQUEL CAMINAL

DIRECTOR DEL MEMORIAL DEMOCRÀTIC

Entrevista Marta Ribas

El 20 de març s'inaugura l'Espai Memorial Democràtic de Barcelona. Són, d'entrada, uns 800 metres quadrats d'accés públic del total de 2.500 metres quadrats que ha d'acabar ocupant a la Via Laietana, 69, la seu d'aquesta institució pública que té per finalitat la recuperació, commemoració i foment de la memòria democràtica durant el període comprès entre 1931 i 1980.

La inauguració de l'Espai Memorial Democràtic deu ser una fita important per a la institució. Què hi podem trobar?

Serà un lloc de coneixement i reflexió sobre la nostra història recent, un compromís amb la llibertat i la democràcia. Una institució oberta a tothom i a totes les memòries que sorgeixen de la llibertat i no de la imposició.

El conseller Saura deia, fa unes setmanes, en un dels actes d'homenatge als represaliats pel franquisme, que "s'ha acabat el temps de la desmemòria". Hi coincideix? Es podrà desfer la feina feta aquests 7 anys de governs d'esquerres, quant a memòria democràtica a Catalunya?

El Memorial Democràtic és ja una institució irreversible que està, a més, per damunt dels canvis de govern que hi puguin haver en el futur a Catalunya. La memòria democràtica ha arribat massa tard, si recordem els anys que han passat des de la transició democràtica, però al costat d'aquesta constatació negativa hi ha el fet positiu que cada cop són menys els que discuteixen la seva necessitat, en coherència amb la democràcia que tant de temps va costar guanyar i que ens cal preservar dels seus enemics.

La creació del Memorial Democràtic es va aprovar, per llei, l'any 2007. És una institució jove i, a més pionera, a l'Estat espanyol. Com està anant l'experiència?

Molt bé. S'ha de dir que abans de la constitució per llei del Memorial Democràtic, ja s'havia fet molta feina ben feta sota la Direcció General de Memòria Democràtica, encapçalada per Maria Jesús Bono. En el darrer any hem posat en funcionament tots els òrgans del Memorial, hem anat promovent arreu del país els espais de memòria, que han culminat recentment amb la creació de la Xarxa d'Espais de Memòria Democràtica de Catalunya. Ha estat important també

"EL MEMORIAL DEMOCRÀTIC ÉS UNA INSTITUCIÓ OBERTA A TOTES LES MEMÒRIES DE LA LLIBERTAT"

l'aprovació de la Llei sobre la localització de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista i la dignificació de les fosses comunes. No hem parat en l'organització d'actes de tota mena dedicats a l'exili republicà, entre els que destaquen exposicions itinerants com la dedicada a Pau Casals, actualment a Brussel·les. També cal esmentar l'acte d'homenatge als represaliats polítics per la dictadura franquista, que es va fer al Palau Sant Jordi el passat 14 d'octubre.

Què és el que més destacaria de la feina feta, de moment, pel Memorial Democràtic?

L'actitud de tots els qui treballem per la memòria democràtica. Aquesta és una cursa de fons que té i tindrà molts entrebancs, perquè incomoda a molts i sacseja històries oficials. Per això l'actitud, el convenciment que l'objectiu de *fer memòria democràtica* té ple sentit, és el més important. A partir d'aquí és qüestió de temps, d'anar fent coses, de no deixar-se guanyar pels qui desitgen que no hi hagi institucions com el Memorial Democràtic. En aquesta direcció és molt rellevant la inauguració de l'Espai Memorial Democràtic, com a lloc de comunicació amb la ciutadania, d'explicació de la història

recent des de la pluralitat de memòries, d'organització d'activitats especialment adreçades a les generacions joves i als centres d'ensenyament.

I què és el més important que queda pendent de fer?

Queden moltes coses per fer. Acabem de néixer! Des de la satisfacció d'inaugurar el nou Espai Memorial Democràtic de Barcelona, no renunciem a culminar la consolidació del Memorial amb una seu en la que es puguin desenvolupar plenament els seus objectius, com a espai de debat, com a centre de documentació, com a assessorament i suport a totes les persones o familiars de persones que van sofrir persecució sota el franquisme o afectades per la Llei de fosses, com a lloc de realització d'exposicions i altres activitats vinculades a la memòria democràtica, com a centre que impulsa la recerca sobre memòria democràtica d'acord amb les universitats, com a institució que promou els valors democràtics... Via Laietana, 69 és un pas molt important, però és només un pas en el procés d'aconseguir la seu que necessita i mereix el Memorial Democràtic. També és molt important continuar amb la política de patrimoni i espais de memòria, particularment pel que fa a la ciutat de Barcelona.

ICV-EUiA PRESENTA EL PROCÉS PARTICIPATIU “VOLEM QUE LA GENT ENS DIGUI LA SEVA”

El secretari general d'ICV, Joan Herrera, i el coordinador general d'EUiA, Jordi Miralles, van presentar el dilluns 22 de març el procés participatiu que la coalició endega per elaborar el programa electoral. Sota el lema “Canvis que cal fer, que ningú més no farà” la coalició recollirà propostes de diferents sectorials i del territori.

Al llarg del procés s'organitzaran reunions amb entitats i associacions per a escoltar les seves propostes, que serviran per a enriquir el programa de la coalició. Així, Herrera va voler incidir en què acudiran a les reunions “sobretot per a escoltar” perquè “a ICV-EUiA creiem fermament en el procés participatiu”. “Volem que la gent ens digui la seva i en doni la seva opinió”, va afegir Herrera en la presentació del procés.

“Volem combatre la desafecció i la resignació, tot facilitant a la ciutadania una major proximitat en la relació amb ICV-EUiA”, va afirmar el dirigent ecosocialista també amb l'objectiu de “mobilitzar la gent d'esquerres i ecologista i el conjunt de la nostra coalició, però també d'altres sectors socials amb els que podem establir noves aliances”.

D'aquesta manera, els dos dirigents van expressar la voluntat d'elaborar de forma participada el conjunt del programa electoral, per millorar la qualitat de les propostes polítiques. “Per a ICV-EUiA l'elaboració del programa no és només un tràmit”, va explicar Herrera, que va remarcar que “per aprovar el programa electoral, primer volem escoltar les preocupacions, opinions, idees i propostes de la ciutadania”.

El procés per elaborar el programa parteix de l'experiència d'aquests anys de govern d'esquerres que són una bona base per plantejar nous reptes i continuar aprofundint en el procés de canvi que vàrem iniciar el 2003.

Cal però, un nou impuls a les polítiques d'esquerres i ecologistes. Per això és imprescindible la implicació de tothom qui comparteix els valors de la justícia social i l'ecologisme, d'aquelles persones que no es resignen a què els més poderosos decideixin per elles.

Herrera i Miralles van explicar que la difusió i el desenvolupament del procés s'estructuren en dos àmbits: el web i les xarxes socials i el debat amb tot tipus d'entitats i organitzacions socials. Al web www.joanherrera.cat es troben les 200 propostes programàtiques, que es poden comentar, votar, esmenar i difondre. Es farà un especial esforç en les xarxes socials, amb espais específics al facebook, twitter i youtube.

Joan Herrera:
“Volem combatre la desafecció i la resignació, tot facilitant a la ciutadania una major proximitat en la relació amb ICV-EUiA”.

“Volem mobilitzar la gent d'esquerres i ecologista i el conjunt de la nostra coalició”.

En aquest mateix sentit, segons van explicar, l'activitat virtual es combinarà amb la realització de diversos fòrums i jornades que celebrarem en els propers mesos. ICV-EUiA realitzarà 500 reunions i debats ciutadans. Tots els diputats i les diputades, així com regidors i regidores i els quadres de la coalició, tenen l'encàrrec de realitzar reunions amb entitats i ciutadans i ciutadanes per debatre les propostes i incorporar-les al procés. “El programa electoral és l'acord que subscriuim conjuntament amb la ciutadania i que esdevindrà el full de ruta per a la nostra acció de govern futura”, va afirmar Miralles.

El procés es tancarà amb una fase de resposta i retorn a tota aquella gent que hagi participat i que tindrà lloc després de l'estiu a través de la Convenció Programàtica, que culminarà el procés programàtic i que estarà oberta a totes aquelles persones i entitats que hagin fet arribar les seves propostes i aportacions.

EDITORIAL

4.166.631 PERSONES

Aquesta és la xifra d'aturats i aturades a l'Estat espanyol després de l'augment de l'atur en 35.988 persones el mes de març. A Catalunya l'atur ha crescut en 6.751 persones.

Darrera de les dades hi ha situacions vitals difícils que fan més urgent l'aprovació de mesures socials que permetin una sortida solidària de la crisi i crear ocupació. Malgrat aquesta situació, el govern Zapatero, amb els acords contra la crisi de Zurbano, sembla més preocupat de buscar una fotografia amb CiU que d'impulsar mesures concretes que permetin millorar la situació dels aturats i les aturades.

En la seva recent visita a Catalunya, el president del govern explicava que és el moment de fer sacrificis per sortir de la crisi.

El PSOE ha impulsat l'augment de l'IVA, la proposta de retardar l'edat de jubilació als 67 anys o el pla de rescat bancari sense aconseguir que el crèdit hagi arribat ni a les famílies ni a les empreses. És especialment greu la mesura aprovada amb el suport de CiU, coneguda com a desnonament exprés, que permet desallotjar una família de casa seva amb només un impagament del mes de lloguer.

Fins a dia d'avui el govern Zapatero només ha demanat sacrificis als treballadors i les treballadores o a les persones que passen dificultats econòmiques. Des d'ICV, després de les reiterades negatives del govern a acceptar propostes de reformes fiscals, hem presentat al govern socialista un darrer paquet de 8 propostes per sortir de la crisi perquè siguin incloses en el pacte de Zurbano.

L'exigència ha de recaure en aquells que han provocat la crisi, no en qui en pateix les conseqüències. Cal exigència amb la banca i amb els sectors financers; aprovar que en cas d'embarcament una persona saldi el seu deute amb l'entrega de l'habitatge hipotecat; crear un fons per a la suspensió de tots els processos d'execució del desnonament com a conseqüència de l'impagament d'hipoteques en el cas de les persones aturades; regular les comissions bancàries amb la prohibició de les comissions als comerços per vendes amb targeta o la limitació dels salaris dels directius del sector financer i limitació dels incentius sobre els seus objectius a curt termini que generin especulació.

Aquesta és una mostra de què és possible fer propostes des de l'esquerra per sortir de la crisi. En definitiva, no pot ser que el govern Zapatero sigui fort amb els dèbils i dèbil amb els forts.

treball

ANY 19 - NÚM. 188 - MARÇ 2010

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ:

Pep Altayó, David Cid, Sergi de Maya, Marc Giménez, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Marta Martínez, Marta Ribas i Ana Sanz.

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enriqué Esteve

FOTOS: Enriqué Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Laia Ortiz, Paco Morales, Ricard Gomà, Francesc Pané, Dones amb Iniciativa, Maria de la Fuente, Maria Freixanet i Ignasi Labastida

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprè

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

Jordi Miralles i Joan Herrera en la roda de premsa on van presentar el procés participatiu

Foto: © ACN

Els continguts d'aquesta publicació, mentre no s'expressi el contrari, estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autoria i la titularitat dels drets (autor o autora i revista Treball) i no se'n faci un ús comercial. Si transformeu aquesta obra per generar una nova obra derivada, heu de distribuir-la amb una llicència igual a la que regula l'obra original.

La llicència completa es pot consultar a:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca>

MARTÍN ALMADA

PEDAGOG I ADVOCAT PARAGUAIÀ
PREMI NOBEL ALTERNATIU DE LA PAU L'ANY 2002

Martín Almada és un activista pels drets humans que va ser segrestat, torturat i empresonat durant 3 anys i mig pel règim dictatorial del general Alfredo Stroessner, al Paraguai. Després d'aquesta experiència es va dedicar a lluitar per la justícia i per desemascarar els crims d'Estat al seu país, fins que va descobrir, l'any 92, els "Arxius del Terror", documents que han demostrat l'existència de l'Operació Cóndor. Entre moltes altres tasques, Almada és ara president de la Fundación Celestina Pérez de Almada, qui va ser la seva dona, morta per la dictadura. Amb aquesta fundació du a terme projectes educatius i mediambientals a les comunitats indígenes paraguaïanes.

"EL CÓNDOR SIGUE VOLANDO Y HAY QUE CORTARLE LAS ALAS"

| Entrevista **Marta Ribas**

Ens trobem amb en Martín Almada a Barcelona, on ha estat uns dies participant al Tribunal Russell. S'ha estrenat com a membre del Comitè de Suport Internacional d'aquesta cort de justícia popular i de consciència que jutja casos de violació dels drets humans arreu del món. El Tribunal Russell va néixer amb la guerra del Vietnam i ara s'ha reactivat per jutjar les violacions dels drets humans per part del govern d'Israel contra el poble palestí.

Llegaron ustedes a una conclusión contundente: si no se suspenden los acuerdos con Israel, la Unión Europea está siendo cómplice de la impunidad en los crímenes que Israel comete contra el pueblo palestino.

Fue una posición firme y unánime de exigir a los organismos pertinentes de la Unión Europea y de las Naciones Unidas que cumplan con las sanciones previstas. Pero en ningún momento se habló contra el pueblo israelí, sino en defensa de los derechos humanos, de las instituciones en el siglo XXI y del respeto a los tratados internacionales.

Para mí fue una experiencia sorprendente. Descubrí cómo los medios de comunicación americanos deforman la información sobre Palestina. Y también me llamó la atención la hipocresía de las Naciones Unidas, de los Estados Unidos y de la propia comunidad árabe, que dejan sufrir a este pueblo en pleno siglo XXI, la violación de sus derechos humanos de forma permanente y oculta.

Por otro lado me impactó el nivel intelectual de los organizadores del evento, de los expertos, de los jueces invitados, de los participantes...

Además es una alegría que este evento se haya realizado en Barcelona, aún con la presión que hicieron las autoridades israelíes para que no se llevara a cabo. Y me alegra ver que Catalunya, su gobierno y su pueblo se comprometieron. Van mis saludos a las autoridades y al pueblo de Catalunya por esta demostración, de nuevo, de su compromiso democrático.

Hablemos de usted, de su historia y de cómo le marcó la Operación Cóndor.

El Cóndor fue un pacto secreto militar entre Argentina, Chile, Brasil, Bolivia, Uruguay y Paraguay, que dejó como saldo más de 100.000 víctimas: dirigentes sindicales, estudiantes, profesores, artistas, jueces, abogados, intelectuales, indígenas, dirigentes campesinos... O sea, la clase pensante de América Latina se trinchó, del 75 al 85. Es el saldo que dejó el Cóndor.

Y lo más grave es que el Cóndor sigue volando...

El año 97 encontramos una carta de un coronel paraguayo a un coronel uruguayo diciéndole "aquí le mando la lista de los subversivos paraguayos para que usted elabore la lista de los subversivos de América Latina". Seguimos la pista y descubrimos que hoy reemplaza a Pinochet, como líder del Cóndor, la Conferencia de Ejércitos Americanos, y descubrimos que hoy varios países latinoamericanos siguen enviando a entrenar a sus militares en técnicas de tortura. Ahora, en vez de ser en Panamá, es en el Fuerte Bening, del Estado de Georgia.

Yo, con el tiempo, llegué a la conclusión que todos mis torturadores hicieron cursos para torturar. Sabían perfectamente que parte de mi cuerpo atacar, violentar. A mí me destruyeron físicamente: me quemaron los ojos, me dieron de comer materia fecal durante una semana, me aplicaron electricidad en los testículos... Físicamente me destruyeron. Pero moralmente salí de la cárcel de acero.

Yo entré en la cárcel siendo reformista. Era maestro, y lo único que quería era mejorar las condiciones de trabajo del maestro; cometí errores por ello. Y el año 74 me detuvieron y me llevaron ante un tribunal militar integrado por agregados militares de Argentina, Brasil, Bolivia, Chile, Uruguay y Paraguay. Yo en ese momento no sabía que era víctima de la Operación Cóndor... Pasó el tiempo y el 22 de diciembre de 1992 encontré 3 toneladas de documentos en un edificio cerca de Asunción.

Documentos que han permitido documentar la existencia de la Operación Cóndor.

Yo en la cárcel nunca me sentí sólo, el día del descubrimiento del archivo tenía conmigo todos los medios de comunicación internacionales. Pero la gente huía de nosotros... Yo tenía miedo que viniera el ejército a intentar recuperar sus documentos. Y después supimos, por la prensa, que había un juez español intentando recuperar estos asuntos. Un juez llamado Baltasar Garzón. Y nos dijeron que le mandáramos un fax, pero nosotros no sabíamos ni qué era un fax.

Fuimos a la embajada española y les preguntamos si tenían la máquina maravillosa llamada fax, que permitía enviar documentos. Vino la secretaria y nos envió el documento al juez Garzón. Así fue como descubrimos la existencia de un juez y de un fax. Garzón vino a Paraguay, le entregamos el documento que demostraba la existencia de la Operación Cóndor y con eso ordenó la detención de Pinochet.

Garzón sentó la jurisprudencia de la justicia universal. Y ahora nos sorprende que las autoridades españolas -un gobierno progresista, ¿verdad?-, lo vayan a procesar por cometer el delito de tocar la memoria.

Nosotros no venimos a defender a Garzón, sino la institución que él defiende. Porque lo que hizo fue basarse en la defensa de los derechos humanos. ¡Y en vez de premiarlo, lo van a castigar! Yo veo a Garzón como a Sócrates: que por hablar de ética, le dieron la cicuta. Y en este momento España y nuestros países necesitan mucha ética y mucha confianza en la justicia.

¿También en sus países?

Pues sí. En Paraguay estamos pendientes que en cualquier momento el presidente democrático, Fernando Lugo, sea eliminado porque molesta. Hoy hay una campaña de conspiración para que se repita en Paraguay lo que ocurrió en Honduras; o sea, un juicio político a nuestro presidente que, después de 40 años de dictadura, mantiene una posición más progresista.

Y en Chile volvió Pinochet al poder -un nieto de Pinochet va a ser ministro, ¿verdad?- y el nuevo presidente chileno, Sebastián Piñera, es un empresario, quiere resolver los problemas de su país con las soluciones del Banco Mundial. Con esas recetas nunca se ha luchado contra la pobreza, sino que se ha aumentado. Va a ser un gran retroceso que va a afectar toda América Latina.

El Cóndor sigue volando y hay que cortarle las alas.

¿Hay muchas esperanzas con Lugo en Paraguay?

Muchas, con Lugo está habiendo una gran apertura. Pero el problema es que él tiene minoría absoluta en el Congreso y el Papa y la embajada americana están en contra, el empresariado también está en contra, los partidos tradicionales... Todo está en su contra, excepto el pueblo. Simplemente porque él plantea que se debe cumplir con la Constitución nacional que dice que la soberanía reside en el pueblo y quiere consultar al pueblo.

Mi viaje también pretende hacer conocer esta otra cara de Paraguay, un país desconocido. Y estrechar los lazos con el gobierno catalán y sus empresarios para que en Paraguay se promueva el aprovechamiento de las placas solares entre las comunidades indígenas.

De hecho mi primer contacto con Catalunya fue en los años 2002-2003, a través de la alcaldía de Rubí (con Núria i Domènech) que nos abrieron la posibilidad de trabajar este tema en nuestro país. Ahora ya estamos creciendo y queremos ampliarlo aún más, para dar autonomía energética a estas comunidades.

Podeu llegir l'entrevista íntegrament al web:
www.noushoritzons.cat

NI DESCOORDINACIÓ NI RELAXAMENT

LA COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ DEMOSTRA QUE EL GOVERN NO VA MENTIR

El president del grup parlamentari d'ICV-EUiA va intervenir el passat 24 de març en el marc del debat sobre les conclusions de la Comissió d'investigació de l'incendi d'Horta de Sant Joan i va exposar les conclusions de la coalició.

El president del grup parlamentari d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, Jaume Bosch, va reclamar a tots els diputats de la Cambra que reflexionin sobre el perquè de la Comissió d'investigació de l'incendi d'Horta de Sant Joan i no per altres casos de corrupció com són el cas del Palau de la Música, on CiU va cobrar 630.000 euros de la Fundació del Palau, o el cas Pretòria i altres casos de finançament irregular de formacions polítiques, com el que actualment està investigant la Fiscalia de Barcelona al voltant de la formació que lidera Josep Antoni Duran i Lleida.

"Molta gent, aquests dies, s'ha preguntat el perquè d'una comissió que ha afegit dolor al que ja havia experimentat el Cos de Bombers. I molta gent ens pregunta per què si el Parlament pot investigar fets que estan pendents d'un procediment judicial, hem estat esbrinant fins el més petit detall de les actuacions tècniques dels bombers i no investiguem casos com els del Palau de la Música, Pretòria o el presumpte finançament irregular d'algun partit polític", va dir Bosch en la seva intervenció en plenari on es va aprovar el dictamen de la Comissió.

Per aquest motiu el president del grup ecosocialista va anar més enllà i va advertir a la resta de grups que ara que la Comissió d'Horta ha acabat la seva tasca "també haurem de reflexionar sobre els mecanismes parlamentaris més adients per ajudar a esclarir aquests casos". Bosch va voler deixar clar que aquesta Comissió d'investigació "hagués pogut ser substituïda per les compareixences dels màxims responsables dels Cossos i dels càrrecs polítics a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat o per un Ple monogràfic".

"El govern no ha mentit", va dir Bosch en relació a les inicials acusacions de l'oposició per demanar aquesta Comissió, alhora que va recordar que "el Cos d'Agents Rurals va explicar que no hi va haver cap pressió ni sobre la celeritat ni sobre el contingut de l'informe, en contra del que va afirmar Convergència i Unió". "I no hi va haver ni descoordinació ni relaxament", va afegir el diputat ecosocialista, al mateix temps que va voler treure qualsevol dubte a què al final "totes les acusacions polítiques s'han esvaït i els únics retrets s'han centrat en l'ús de les

Jaume Bosch

Foto: © ACN

Molta gent s'ha preguntat el perquè d'una comissió com la d'Horta i per què no s'investiguen casos com el Millet o el Pretòria.

Moltes de les mesures que van ser aprovades al Ple del Parlament ja han estat posades en marxa des de fa temps i pressupostades pels departaments.

expressions "rotunditat" i "impecable", massa poc per exigir responsabilitats polítiques i més quan els consellers ja han precisat el sentit i el context d'aquells mots".

Bosch va demanar a tots els grups de l'oposició que deixin de fer "pressió política" sobre el Cos de Bombers ja que en pocs mesos "comença una nova campanya contra els incendis forestals".

El diputat ecosocialista va reivindicar que moltes de les mesures que van ser aprovades al Ple del Parlament ja han estat posades en marxa des de fa temps i pressupostades pels departaments pertinents (Interior i Medi Ambient).

Pel que fa a prevenció: l'aprovació dels plans específics de protecció contra incendis forestals en tota la xarxa de parcs naturals, la millora dels mitjans i recursos de prevenció al Cos d'Agents Rurals i les Agrupacions de Defensa Forestal, entre d'altres. I sobre extinció: disposar d'helicòpters amb càmera incorporada per obtenir imatges aèries, incrementar el nombre de terminals amb GPS per tal que tots els bombers en disposin, incorporar als helicòpters un sistema informàtic que permeti fer el seguiment del GPS, la creació d'equips de treball específics de suport als comandaments, creació d'una unitat especialitzada de suport logístic i revisar les condicions de seguretat i maniobres d'autoprotecció dels GRAF entre altres.

Bosch va carregar fortament contra el grup de CiU per no haver condemnat la filtració dels arxius sonors de les darreres converses de ràdio dels GRAF Lleida que van patir l'atrapada del foc el dia 21 de juliol de 2010. "S'han emès unes gravacions que no s'havien d'haver emès mai. Però la responsabilitat principal correspon a qui va filtrar un material d'ús exclusiu de la Comissió. I constato, avui que acabem el debat, que cinc grups parlamentaris, PSC, Esquerra, Iniciativa, Partit Popular i grup mixt hem condemnat explícitament la filtració", va dir Bosch.

El diputat ecosocialista també va demanar al mitjà de comunicació que va publicar aquests arxius sonors que reflexioni sobre el compliment de dos dels articles del codi deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

ENQUESTES, ENIGMES I ALTRES CONTES

Laia Ortiz
Vicepresidenta i portaveu d'ICV

durant les últimes setmanes, diversos mitjans han publicat enquestes sobre la situació política catalana i els suports electorals dels diferents partits a les eleccions al Parlament de Catalunya. Les enquestes no s'han de seguir fil per randa, i menys quan encara queden mesos per a les eleccions, però és cert que marquen tendències. I són més creïbles perquè totes apunten cap als mateixos resultats: augment del suport electoral de CiU, davallada del PSC, profunda caiguda d'ERC i manteniment dels resultats per part de PP i ICV.

Se n'ha parlat molt i se n'ha escrit molt, sobre aquestes dades. I des d'alguns mitjans, amb una especial dedicació per explicar el perquè ICV-EUiA manté els seus suports. Hem trobat interpretacions estrambòtiques, fins i tot s'ha arribat a l'insult i al menyspreu directe cap a les persones votants creuant la línia vermella que va de la crítica als dirigents a l'atac directe a la ciutadania-electoral.

Des dels mitjans i opinadors conservadors s'ha interpretat que el desgast de PSC i ERC és atribuïble directament a ICV. Trobo que aquesta és una interpretació tendenciosa, creada "express" per tal de combatre unes polítiques que amenacen certs interessos. M'agradaria també contribuir a l'anàlisi amb una òptica diferent.

Els resultats dels partits que estan al govern tenen molt a veure també amb el desgast del Govern d'Esquerres. A Catalunya hi ha una majoria social que se sent d'esquerres i comparteix els valors i els principis sobre els quals es va construir el canvi polític després de 23 anys de govern de la dreta catalana. Una majoria que defensa un estat de benestar més fort i la millora dels serveis públics, l'augment de la qualitat democràtica i la participació, l'aposta per la sostenibilitat i la protecció del territori. Uns valors que han de guiar qualsevol full de ruta d'un govern d'esquerres.

A més a més, la identitat del propi govern s'ha d'alimentar dia a dia també per l'oposició a "l'antic règim". I algú deia que quan ens oblidem dels orígens,

perdem la pròpia identitat. I és precisament el que ha passat en els últims temps. Mentre aquest govern ha canviat les prioritats -amb la política social al centre (destinant-hi el 58% del pressupost de la Generalitat, impulsant la Llei de barris, la Llei de serveis socials i construint dues escoles per setmana) i l'impuls a polítiques noves com la lluita contra el canvi climàtic o la memòria democràtica, la protecció del territori i l'ampliació dels drets de la ciutadania-, moltes vegades els missatges que s'han emès des dels responsables del govern no anaven en aquest sentit.

A vegades, els socis de govern han volgut girar al centre, fer política mirant la dreta de reüll, de forma acomplexada i fent massa cops de timó. Aquesta actitud confusa davant de CiU ha comportat que els debats polítics es traslladin massa vegades al si del govern (Llei d'Educació, Impost de Successions, sistema "públic" de salut, ajudes a vehicles més contaminants...) en comptes de confrontar amb les propostes neoliberals de CiU i PP per sortir de la crisi. En política cal fer, però també explicar.

Els sorolls i les sortides de to d'algun conseller han dificultat la comunicació. Aquests cops de timó han desorientat la ciutadania. Aquesta demana coherència als partits polítics i fer polítiques d'acord amb els principis que es defensen.

Des d'ICV hem de fer els deures, i ja els estem fent. Centrant l'acció política en combatre la crisi des de les institucions i escoltant la gent. Hem de combatre el passotisme entorn a la política (especialment la desil·lusió de la gent d'esquerres) i davant de l'actual situació de crisi econòmica, oferir sortides per a la transformació social i ecològica del país. I ho fem confrontant amb la dreta, ja siguin unes sigles o siguin les seves propostes. El seu model no és el nostre. I, per tant, no avalarem les polítiques que no avancin en aquest sentit. Ho tenim clar. Però caldrà ser exigents, escoltar molt i ser coherents amb allò que defensem. Siguin quins siguin els resultats. Perquè alguna cosa falla si davant de la crisi neoliberal oferim la victòria a la dreta.

Article Publicat al Triangle

INTERIOR REVISARÀ EL PLA NEUCAT

CAL MÉS CONTROL SOBRE LES COMPANYIES ELÈCTRIQUES

El Conseller d'Interior, Joan Saura, va comparèixer el 8 d'abril al Parlament de Catalunya a petició pròpia per explicar l'actuació del Departament durant la nevada del 8 de març.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, va anunciar una revisió del Pla Neucat d'emergències en casos de nevades perquè el govern pugui tenir més control sobre les companyies elèctriques i va assegurar que la confiança que donen "no és suficient per poder garantir la continuïtat dels serveis bàsics". Així, per a Saura, les conseqüències del temporal de neu del dia 8 de març van evidenciar la necessitat de tenir un control "molt més directe" sobre les companyies elèctriques i telefòniques i van posar de manifest "la vulnerabilitat de les infraestructures i de totes les reparacions necessàries".

Així, Saura va explicar que la revisió està enfocada a assegurar la capacitat de dictar ordres i instruccions a les companyies elèctriques, així com un estudi de risc específic per zones per saber quins són els "instruments necessaris" que assegurin la mobilitat i la comunicació amb la ciutadania. "Volem introduir millores en el sistema de coordinació territorial, que incloguin una definició més precisa del paper del delegat territorial del govern i del director de Serveis Territorials del departament com a enllaços territorials", va indicar.

Durant la compareixença a petició pròpia que el conseller d'Interior va realitzar per explicar l'actuació del Departament en les nevades del 8 de març, Saura va admetre que la comunicació amb la ciutadania es podria haver millorat "des d'un punt de vista qualitatiu" però va insistir en què el govern va informar i avisar oportunament sobre el temporal que s'havia de produir amb més de quaranta rodes de premsa i entrevistes en mitjans de comunicació per advertir la ciutadania i informar de totes les actuacions del Departament.

Per això, va explicar que es revisaran els avisos de protecció civil que s'envien als ajuntaments per fer-los "més entenedors i eficients" i va anunciar un conveni amb el Consorci de Comunicació Local, que agrupa més d'un centenar d'emissores municipals, per avisar la població en cas d'emergència. "Continuar treballant per millorar la comunicació i la informació amb la ciutadania".

Finalment, va afirmar que el govern continuarà amb la línia d'ajuts econòmics perquè tots els municipis puguin tenir el seu Pla Neucat, alhora que va recordar que hi ha 397 municipis que estan obligats a tenir el Pla d'emergència per a nevades, però que d'aquests només n'hi ha 134 que el tenen.

La confiança que donen les companyies elèctriques "no és suficient per poder garantir la continuïtat dels serveis bàsics".

CiU tracta les elèctriques "amb suavitat" i critica amb duresa el govern de la Generalitat.

Bosch acusa CiU de tractar les elèctriques "amb suavitat" i de criticar amb duresa el govern de la Generalitat

El diputat d'ICV-EUiA i president del grup parlamentari, Jaume Bosch, va acusar el grup de CiU de tractar les companyies elèctriques "amb suavitat" al mateix temps que en les mocions presentades per al pròxim Ple "demana la reprovació del conseller i del secretari general". Bosch va recordar que en el manifest que van signar les dues associacions que agrupen la majoria dels ajuntaments de Catalunya les reclamacions consten de 7 punts, dels quals dos "són ajuts a municipis i millora de protocols d'emergència i les cinc restants són destinades a exigir responsabilitats a les elèctriques".

En aquest sentit, Bosch va voler deixar clar que "el caos i les molèsties molt considerables" van ser provocades pel tall de subministrament elèctric. Bosch va defensar la política de protecció civil del Departament i li va donar suport, alhora que va recordar que és una responsabilitat no només de la Generalitat de Catalunya sinó també dels ajuntaments. Bosch també va recordar que aquest govern ha estat el primer en elaborar una política pròpia de protecció civil a imatge d'altres de referència, com la del País Basc, i que els anteriors governs de CiU no en tenien cap.

Bosch va apuntar que una de les millores que es poden fer de cara a pròximes situacions semblants d'emergència "és com administrem els missatges d'alerta i com els rep la ciutadania". Amb tot, el diputat ecosocialista va recordar que el diumenge "es va explicar per televisió l'alerta i els diaris tenien en portada el dia següent els avisos de la nevada; i les carreteres, entre 24 i 36 hores després, van estar solucionades".

Bosch va qualificar d'"insòlites" les crítiques de l'oposició per la data de la compareixença del conseller, quan va ser el grup de CiU qui va declinar la primera data que proposava el conseller per comparèixer, el dia 26 de març, i va ser la federació nacionalista qui va posposar-ho al dia 8 d'abril. "És insòlit que a un grup parlamentari format per 48 diputats no li vagi bé fer una comissió".

EL GOVERN APROVA UNA PARTIDA DE 21,5 MILIONS D'EUROS PER A PAL-LIAR ELS DANYS OCASIONATS PER LA NEVADA

El govern ha aprovat un decret de mesures urgents per a pal·liar els danys ocasionats per les nevades del 8 de març de 2010. El conjunt de mesures suposen una inversió total de 21,5 milions d'euros.

Les mesures aprovades són:

1. Intervencions en les infraestructures prioritàries per a la prevenció dels incendis forestals.

Per això, el decret fixa que es netejaran, repararan i es condicionaran aquestes infraestructures en els perímetres de protecció prioritàries: franges, camins, accessos a punts d'aigua, lleres i torrents. Aquestes actuacions les realitzarà el Departament de Medi Ambient i Habitatge, tindran una dotació de 6 milions d'euros i l'objectiu és que estiguin enllestides el 15 de juny, quan comença l'època d'alt risc d'incendi forestal.

2. Subvencions als ens locals per a la realització de Plans d'ocupació per a la neteja de boscos i zones arbrades, així com també la recuperació de camins i lleres.

Aquestes actuacions requereixen una mà d'obra que pot superar els recursos habituals de les administracions locals. Per això s'opta per donar subvencions als ajuntaments perquè a través de plans d'ocupació puguin contractar les persones necessàries, fins a un màxim de tres mesos, per a la neteja de boscos i zones arbrades

i la recuperació de camins i lleres. El Departament de Treball destinarà 6 milions d'euros per a la neteja de zones forestals, que suposarà la contractació de 1.200 persones.

3. Subvencions extraordinàries adreçades als titulars dels terrenys forestals per poder netejar els boscos afectats. La partida per a aquestes subvencions

és de 8 milions d'euros i la podran sol·licitar els titulars dels terrenys forestals.

El Departament de Medi Ambient i Habitatge, a través del Centre de la Propietat Forestal, obrirà aquesta convocatòria de subvencions per a treballs com ara l'arranjament de vials, la tallada de vegetació i el tractament de restes vegetals generades.

4. Ajuts als ajuntaments per al pagament de despeses extraordinàries generades per les nevades.

Els beneficiaris d'aquests ajuts són els ajuntaments que van estar sense subministrament elèctric més de 24 hores, amb perjudicis per a un mínim del 25% de la població. L'objectiu és sufragar les despeses extraordinàries que la nevada va generar a aquests ajuntaments, com ara el lloguer de generadors d'electricitat per a prestar serveis municipals, la compra de subministraments bàsics (aliments i d'altres) per a la població, despeses extres de personal per a fer front als primers efectes de la nevada, el lloguer de maquinària per netejar els carrers, etc.

El conseller Francesc Baltasar a Gelida, una de les zones afectades pel temporal de neu Foto: ©ACN

UN NOU PARC NATURAL

EL MONTGRÍ, LES ILLES MEDES I EL BAIX TER... A PUNT

La Unió Europea va adoptar, el 2001, l'Acord de Göteborg, amb el compromís d'aturar la pèrdua de biodiversitat. Per a contribuir a protegir la biodiversitat des del DMAH s'estan creant nous espais protegits, tot coincidint amb l'Any Internacional de la Diversitat Biològica declarat per les NNUU.

Amb una superfície de 32.000 km² i una franja marítima d'uns 580 km, Catalunya es caracteritza per comptar amb una diversitat biològica, geològica, paisatgística i cultural molt important. Tot i aquesta gran diversitat, el nostre territori no és aliè a la pèrdua progressiva de biodiversitat causada, en bona part, pels importants canvis socials i econòmics de les últimes dècades. En aquest context, els efectes previsibles del canvi climàtic augmentaran els riscos i la pressió a què ja es veu sotmesa la diversitat biològica i el conjunt del patrimoni natural a Catalunya.

El govern va aprovar el projecte de llei de declaració del "Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter" el passat mes de gener.

El nou parc natural protegirà 8.192 hectàrees, de les quals 2.037 seran marines.

El parc garantirà la conservació de la singularitat geològica de la zona, la diversitat del medi litoral i marí català i el sistema de dunes continentals i litorals.

Imatge de les Illes Medes

Foto: Josep Roura

És en aquest context que, per a contribuir a protegir la biodiversitat de la zona i per a fer front a aquesta pèrdua del patrimoni natural, el govern va aprovar el projecte de llei de declaració del "Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter", de dues reserves naturals parcials i d'una reserva natural integral, el passat 5 de gener. El 10 de febrer, el conseller de Medi Ambient i Habitatge ho va presentar al Ple del Parlament per tal d'iniciar la seva tramitació per la via d'urgència.

El nou parc natural protegirà 8.192 hectàrees, de les quals 2.037 seran marines. La proposta inclou la Reserva Natural Parcial Marina de les Medes, que comprèn la zona ja estrictament protegida de l'entorn marí de les illes; la Reserva Natural Parcial dels Aiguamolls del Baix Ter, que comprèn les llacunes i els aiguamolls dels sectors del Ter Vell, la Pletera, la bassa de fra Ramon i les basses d'en Coll; i una Reserva Natural Integral que es correspon a la part terrestre de les Illes Medes.

Ambientalment, la proposta de parc contribuirà a garantir, entre d'altres, la conservació de la singularitat geològica de la zona, la notable diversitat del medi litoral i marí català i el sistema de dunes continentals i litorals.

Tanmateix, la figura de parc natural permetrà compatibilitzar els aspectes econòmics i socials amb la preservació de l'entorn, de manera sostenible. Amb aquesta llei, s'estableixen els objectius de planificació i protecció per a aquests espais naturals, així com instruments de gestió comuns. Des del punt de vista econòmic, un parc natural acostuma a ser un element d'oportunitat econòmica per a un territori. Així, s'han considerat explícitament l'important paper ambiental i econòmic dels arrossars i, en general, de l'activitat agrària en l'espai protegit i s'han delimitat els terrenys en què l'ús preferent és l'agrari.

Per a realitzar la proposta de parc natural la participació ha estat fonamental. S'ha realitzat un procés de consultes als ens locals i entitats del territori i s'han rebut 1.658 aportacions i al·legacions, que s'han valorat i contrastat. Com a resultat de tot aquest procés de participació i diàleg, s'han fet les incorporacions i modificacions oportunes.

Per a finalitzar, constatar que el parc natural té una importància estratègica rellevant, ja que, entre d'altres motius, permetrà establir una continuïtat física d'espais protegits entre aquest nou parc i el dels Aiguamolls de l'Empordà.

CATALUNYA, PRIMERA COMUNITAT QUE ASSUMEIX LA INSPECCIÓ DE TREBALL

El conseller Joan Saura, i el vicepresident Manuel Chaves van signar el passat 25 de febrer el traspàs en la reunió de la Comissió Mixta de Transferències Estat-Generalitat.

L'acord converteix Catalunya en la primera comunitat autònoma que assumeix aquesta competència. El conseller Saura va explicar que el traspàs té un cost efectiu d'11,91 Me i comportarà el traspàs de 249 llocs de treball, més 35 places en procés de selecció a més de la cessió de 7.400 m² d'oficines. També va destacar que l'acord, responent a la voluntat dels dos governs i a l'interès dels agents socials, inclou la creació d'un consorci que garantirà l'eficàcia del servei, evitarà duplicitats i facilitarà totes les gestions a través d'una oficina única d'atenció a la ciutadania.

El conseller Saura va assegurar que "l'acord d'Inspecció de Treball, juntament amb el de Rodalies, són els més importants

Joan Saura i Manuel Chaves, en roda de premsa

Foto: ©Ministeri de Política Territorial

signats fins ara" i va recordar la seva transcendència "en un moment de crisi econòmica, quan és difícil fer una política de treball i lluitar contra l'economia submergida sense l'instrument de la Inspecció".

Saura va admetre la complexitat del traspàs i va recordar altres transferències importants com el Clínic, els permisos inicials de treball per a immigrants o la gestió del litoral.

Saura també va anunciar l'obertura de tres noves ponències: els serveis regionals de Renfe a Catalunya, "una demanda de la societat", la revisió en via administrativa de reclamacions en relació a tributs estatals cedits a la Generalitat i la intervenció i disciplina de les entitats de crèdit a Catalunya. El conseller va lamentar que el PP s'hagi mostrat contrari al traspàs pel fet que el mateix partit l'hagi recorregut davant el Tribunal Constitucional.

La Comissió Mixta de Transferències també va acordar una ampliació de mitjans econòmics al servei de l'Administració de Justícia, que suposa 8.204.110,70 € (1.656.460,42 € com a cost efectiu, que s'integraran al finançament anual de la Generalitat, i 6.547.650,28 € com a lliurament per una sola vegada per a despeses corrents i inversions). L'acord permetrà finançar 20 nous òrgans judicials.

ICV AJUDA LA GENT AMB PROBLEMES HIPOTECARIS

S'ESTUDIA AMPLIAR ELS CRITERIS D'INEMBARGABILITAT

El portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, va aconseguir el passat 24 de març que el govern es comprometi a estudiar, "molt seriosament", l'ampliació dels criteris d'inembargabilitat per tal de protegir les famílies amb rendes més baixes.

El compromís va arribar després de la pregunta que va adreçar a la vicepresidenta segona i ministra d'Economia, Elena Salgado, i després que Herrera es reunís amb la Comissió del govern que impulsa els acords de Zurbano.

"Actualment -va explicar el també secretari general d'ICV- els bancs poden embargar-ho tot a una família, tret del salari mínim interprofessional; nosaltres proposem que s'ampliï el percentatge fins a dues vegades i mitja el salari mínim interprofessional amb l'objectiu que les persones que tenen una hipoteca i no poden fer-hi front no es vegin abocades a l'exclusió social i a la pobresa".

Joan Herrera:
"Actualment els bancs poden embargar-ho tot a una família, tret del salari mínim interprofessional".

"Ha arribat l'hora que el govern tingui una actitud exigent davant les entitats financeres".

Herrera va recordar que el Congrés dels Diputats va aprovar, el 19 de maig de 2009, una Resolució en el decurs del darrer debat sobre l'Estat de la Nació, a proposta d'ICV, en la qual s'instava el govern, entre d'altres coses, a ampliar els criteris d'inembargabilitat, modificant la legislació civil i hipotecària per elevar el llistó d'ingressos inembargables en cas d'execució hipotecària; concretament, quan la persona embargada conviski amb d'altres persones amb les quals estigui unida per matrimoni, unió estable de parella o parentesc en

Imatge del Congrés dels Diputats

Foto: © Ana Arámbol

primer grau. Tampoc serà embargable l'import que, excedint el Salari Mínim Interprofessional (SMI), no superi la meitat del nou SMI per a cada membre del nucli familiar que no disposi d'ingressos propis regulars, salari ni pensió.

Així, per al líder d'ICV "ha arribat l'hora que el govern tingui una actitud exigent davant les entitats financeres per evitar l'asfíxia econòmica que estan patint moltes persones en una situació econòmica difícil". "Una situació de crisi com la que vivim requereix sacrificis per part de tots i totes, també de les entitats financeres que continuen tenint importants beneficis any rere any", va subratllar.

Finalment, durant la seva intervenció, Joan Herrera va recordar a la vicepresidenta Salgado que el govern ja ha posat límits als ingressos, mentre que des d'ICV proposem una fiscalitat progressiva, incrementar els impostos a les grans fortunes o una fiscalitat ecològica; el govern ha posat límit a les despeses, mentre que des d'ICV tenim un pla més ambiciós per augmentar els ingressos a partir de l'esforç dels qui més tenen i més han guanyat en els anys de creixement econòmic. "El que demanem al govern és que no posi un tercer límit i que tingui sensibilitat social, compleixi amb els seus compromisos i busqui mesures per sortir de la crisi des d'una perspectiva d'esquerres que protegeixi els col·lectius més desfavorits", va concloure.

ICV REBUTJA AL CONGRÉS LA PUJADA DE L'IVA PREVISTA PER AL JULIOL

El diputat i portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds a la Cambra Baixa, Joan Herrera, va votar contra la pujada de l'IVA prevista pel govern espanyol per a aquest juliol, alhora que va defensar una esmena per implantar un pla contra el frau fiscal, impulsar la progressivitat de l'IRPF, recuperar l'Impost sobre el Patrimoni, que es redueixi l'IVA als serveis de primera necessitat i els augmenti als productes de luxe.

"No escollim ni entre la solució dolenta i la pitjor, estem amb la justícia social i per la fiscalitat progressiva", va assegurar Herrera, que va qualificar d'"inacceptable" apujar l'IVA per a tothom i haver suprimit l'Impost sobre el Patrimoni.

ICV PROPOSA AL MINISTRE D'EDUCACIÓ "BLINDAR" L'EDUCACIÓ PÚBLICA

Una delegació d'Iniciativa per Catalunya Verds va assistir a Madrid a la reunió bilateral del ministre d'Educació amb els partits polítics. En el marc d'aquesta trobada el vicepresident d'ICV i senador, Jordi Guillot, va proposar al ministre d'Educació, Ángel Gabilondo, que el pacte social i polític per l'educació "blindi" l'educació pública. Durant la reunió que va mantenir el ministre amb els partits polítics amb representació en el Congrés, la delegació ecosocialista, encapçalada per Guillot, va defensar "reforçar la idea de servei públic d'educació que es recull explícitament a la LOE, a més d'altres iniciatives com ara concretar i millorar la proposta d'implantar dues opcions de curs a 4t d'ESO i prestigiar la formació professional". A la reunió també hi va assistir el coordinador de l'àmbit d'Educació d'ICV, Ramon Álvarez.

En roda de premsa posterior a la reunió amb el ministre Ángel Gabilondo, el vicepresident d'ICV va valorar "positiva-

ment" l'impuls del govern espanyol a aquest pacte d'Estat i que s'hagi obert el debat, tot i que va subratllar que "encara queda molt treball per fer".

Un dels aspectes que ICV troba negatius és que el document no explicita que el Pacte serà respectuós amb les competències de les comunitats autònomes. "La proposta de text del Ministeri hauria de manifestar amb claredat la voluntat de no envair competències autonòmiques i d'integrar tots els governs de les autonomies i nacionalitats a aconseguir un veritable pacte d'Estat", va indicar Guillot.

Guillot també es va mostrar crític amb el document perquè "s'hauria de fer alguna al·lusió a la laïcitat". Per al dirigent ecosocialista la laïcitat s'hauria de formular "com una aspiració o un desig de futur, com a element d'integració de les diferents identitats i opcions religioses de l'alumnat a Catalunya i en el context d'Espanya".

Entre les propostes d'ICV Guillot també va destacar la necessitat de promocionar un contracte estudi-treball per a joves de 16 a 18 anys amb la finalitat d'impulsar la continuïtat dels estudis, especialment d'educació secundària postobligatòria.

Entre els desacords, ICV s'ha mostrat contrària que es pugui fer els PCPI amb alumnes que hagin cursat 2n d'ESO i no estiguin en condicions de promocionar a 3r. En relació a les previsions de finançament del sistema educatiu que estableix la LOE, Guillot va censurar que la LOE, en el seu article 155.2, parli d'equiparació progressiva de la despesa pública en educació en deu anys (fins a 2016) fins a equiparar-la a la mitjana de la Unió Europea, mentre que, en la proposta 136 del document presentat pel Ministeri, es parlava d'inversió total. "ICV creiem que, amb la incorporació de la inversió privada en el còmput de la inversió en educació, es dilueix la responsabilitat pública en aquest camp", va subratllar Guillot.

CONSELL DEL PARTIT VERD EUROPEU

PRIMERA EDICIÓ A BARCELONA

Els passats 19, 20 i 21 de març es va celebrar el Consell del Partit Verd Europeu a Barcelona. El Consell és la trobada de totes i tots els representants dels partits verds d'arreu d'Europa i ha tingut com a objectiu debatre sobre quines propostes cal impulsar per sortir de la crisi econòmica i ambiental.

El Consell del Partit Verd Europeu es va obrir el divendres 19 de març amb les intervencions de Rebecca Harms, copresidenta del grup parlamentari dels Verds/ALE al Parlament Europeu, i de Philippe Lamberts, coportaveu del Partit Verd Europeu. En l'obertura també hi va intervenir el secretari general d'ICV, Joan Herrera, que va traslladar una salutació en nom de l'organització que acollia el Consell.

En aquesta assemblea semestral hi han participat més de 300 delegats i delegades de partits verds arribats de tota Europa, en el que ha estat un èxit de participació sense precedents. ICV hi va participar amb una delegació oficial composta per 10 membres i encapçalada pels vicepresident Jordi Guillot i Lluís Moreno. Alhora, també moltes i molts adherits d'ICV van assistir a les sessions obertes de divendres i dissabte.

Paral·lelament a la trobada dels partits verds europeus es va organitzar la conferència "¿Una generació perduda? Trobem solucions conjuntes per a la joventut", emmarcada en la campanya "2010, any europeu contra la pobresa i l'exclusió social". La jornada va comptar amb la participació de la vicepresidenta i portaveu d'ICV, Laia Ortiz.

Les conclusions d'aquesta trobada entre els diferents actors implicats, tant del costat de la joventut com dels decisors polítics, seran incloses en l'elaboració de l'Informe parlamentari sobre la "Promoció de l'accés dels joves al mercat laboral", de l'eurodiputada Emilie Turunen, vicepresidenta del grup Verds/ALE.

L'acte central del Consell del Partit Verd Europeu es va celebrar el dissabte 20 de març al Petit Palau de la Música. En l'acte, sota el títol "Un nou *Green Deal* per sortir de la crisi", hi van participar l'eurodiputat ecosocialista i vicepresident del grup dels Verds/ALE, Raül Romeva, la co-presidenta del mateix grup, Rebecca Harms, la portaveu del Partit Verd, Monica Frassoni, així com el secretari general de CCOO, Joan Carles Gallego i el director de campanyes de Greenpeace, Mario Rodríguez, a més de Joan Herrera. L'acte va estar conduït per la periodista de l'Avui, Mar Jiménez.

Joan Herrera, en el marc de la seva intervenció, va advertir que en les eleccions al Parlament "Catalunya triarà no només entre esquerra i dreta, sinó entre el pasat que representa CiU i el futur que representem ICV".

Acte central del Consell del Partit Verd Europeu, celebrat el 20 de març al Petit Palau de la Música

Així, Herrera va voler remarcar l'aposta de la seva formació pel medi ambient com a instrument per sortir de la crisi econòmica en contraposició "a les velles receptes pròpies dels 80 que proposa la formació liderada per Artur Mas".

"A Catalunya decidim si el medi ambient és un llast, és un problema o forma part de les solucions", va explicar el dirigent ecosocialista durant la seva intervenció, i va subratllar que "ICV ho té clar ja que considera que el medi ambient és un instrument, la nostra forma d'estar a Europa i al planeta".

Així mateix, el secretari general ecosocialista va posar de manifest que ICV és qui planteja un altre paradigma, qui diu que a Catalunya ha de fer una aposta pel ferrocarril, que necessita no només estalvi i eficiència, sinó que és possible reduir el consum energètic. En definitiva, Herrera va destacar que cal una aposta per "pujar al carro de les renovables i arribar a un nou acord, social i verd, un *New Green Deal*".

"Els qui ens acusen que aturem el país són els mateixos que volien el transvasament del Roine per poder tenir aigua fins a l'infinit i créixer sense límits. Són els qui ens acusen d'ampliar els espais naturals protegits; o els qui ens assenyalen per aplicar les mesures de la Unió Europea d'avaluació ambiental", va lamentar Herrera, que va tornar a advertir que "són els mateixos que ens volen catapultar cap a un futur amb més ciment, amb fórmules que tornin a permetre el creixement ràpid encara que sigui absurd".

El diumenge 21 de març va servir per aprovar les conclusions del Consell del Partit Verd Europeu. Van ser aprovades dues resolucions que han de marcar les prioritats dels 36 partits membres. En primer lloc es va aprovar una resolució sobre quin ha de ser el full de ruta en la lluita contra el canvi climàtic després del fracàs de la cimera de Copenhaguen. I en segon lloc es va aprovar una resolució sobre quines han de ser les propostes per avançar cap el *New Green Deal* per sortir de la crisi.

HABITATGE

Paco Morales
President d'ICV Terrassa

El 2 de febrer el govern de la Generalitat va aprovar el Pla per al Dret a l'Habitatge 2009-2012. Aquest important acord, que fixa la política pública d'habitatge en els propers quatre anys, va quedar en un segon pla comunicatiu per l'aprovació, en la mateixa sessió, de la polèmica Llei de Vegueries i del Consell Metropolità.

Però el Pla per al Dret a l'Habitatge és ja una realitat vigent després de la seva publicació al DOG. Convé, per tant, explicar la seva importància i les seves característiques més destacades. El Pla vol continuar donant resposta a una de les principals preocupacions de la societat catalana, i més en temps de crisi econòmica: l'accés a un habitatge digne a un preu assequible.

La primera consideració que cal fer és que el Pla consolida, renova i amplia la política pública d'habitatge posada en marxa pels dos governs d'esquerres del país des del 2004. Les xifres del balanç de l'acció del Departament de Medi Ambient i Habitatge del 2009 són prou eloqüents per il·lustrar que la política pública d'habitatge s'ha convertit en una de les principals prioritats del govern.

- Els ajuts al lloguer, en les seves diferents modalitats s'han incrementat un 40% respecte al 2008, fins arribar en el seu conjunt als 137 M€ i beneficiar més de 63.000 llars catalanes.
- Durant el 2009 s'han iniciat més de 10.000 habitatges protegits, molts d'ells de lloguer, i ja en van més de 53.000 des del 2004.
- A través del programa de cessió i de la xarxa de borses locals de lloguer s'han signat 3.590 contractes de lloguer del parc existent, amb un increment del 7%.
- I s'han atorgat ajuts per a la rehabilitació a prop de 50.000 habitatges i una inversió pública de més de 122 M€, inclosa la intervenció d'Adigsa en el parc d'habitatge públic. Tant la construcció d'habitatges protegits com els ajuts a la rehabilitació suposen un important revulsiu per al sector de la construcció i el manteniment de molts llocs de treball.
- Cal destacar també que durant el 2009 s'ha aprovat la planificació de bona part de les Àrees Residencials Estratègiques en 59 municipis, que suposen la reserva de sòl preparat per a la construcció de prop de 38.000 habitatges amb protecció oficial en els propers anys.

L'esclat, primer, de la crisi immobiliària i després de la crisi generalitzada de l'economia ha tingut, i té, un fort impacte en la societat catalana, en la capacitat d'un important sector de la societat per accedir a un habitatge ja no del mercat privat, sinó també de protecció oficial, i no només de compra sinó també de lloguer. L'increment de l'atur, la precarització del mercat de treball juvenil i el baix nivell de concessió de crèdit de les entitats financeres, compliquen encara més, o impedeixen, a moltes famílies l'accés a un habitatge digne a un preu assequible.

Davant d'aquesta situació el Pla intenta adaptar les polítiques a la situació econòmica consolidant les línies dels darrers anys i creant noves figures i nous programes per tal d'afavorir, no sense dificultats i limitacions, l'accés a l'habitatge. En aquesta línia destaquen les noves figures dels habitatges en copropietat, de lloguer amb opció de compra, i de dret de superfície, que tenen per objectiu abaratir i facilitar l'accés a l'habitatge. El Pla també inclou l'ajut implícit al pagament del lloguer del parc públic d'habitatges, molt castigat per la crisi econòmica, i que ve a sumar-se a les diferents línies d'ajuts ja existents.

Resten molts problemes per resoldre i molta feina per fer, però la política pública d'habitatge en aquests darrers anys ha avançat i s'ha consolidat a Catalunya com no ho havia fet en tot el període democràtic. En aquests moments difícils cal continuar incrementant les polítiques públiques per fer front a les creixents necessitats socials de les persones.

LA NOVA ECONOMIA VERDA

EL PAPER DELS MUNICIPIS

La lluita contra el canvi climàtic i els reptes ambientals des del món local esdevenen una oportunitat de futur des del punt de vista de l'ocupació, l'economia i la sostenibilitat ambiental. Aquest fou el fil argumental de la conferència de Màrius Garcia.

El sector de l'edificació té l'oportunitat de reorientar-se a través de la rehabilitació, amb la modernització del disseny urbanístic i amb nous materials, amb criteris de sostenibilitat i habitabilitat.

El secretari de Política Municipal d'ICV, Màrius Garcia, va intervenir en la conferència "Els governs locals i les noves polítiques energètiques" de la cimera europea dels governs locals, celebrada a Barcelona el passat 23 de febrer. La intervenció s'emmarcava en el paper que avui té el món local davant la lluita contra el canvi climàtic i les oportunitats de futur que poden generar els reptes ambientals en l'àmbit municipal. Garcia va destacar la necessitat que la crisi econòmica que avui colpeja durament els pobles i les ciutats signifiqui, alhora, un replantejament de les polítiques de promoció econòmica local i que permeti situar la lluita contra el canvi climàtic i les polítiques ambientals com "el motor de canvi" del model de desenvolupament dels nostres municipis.

El secretari de Política Municipal va posar de relleu la feina feta fins ara des del món local davant del repte del canvi climàtic, amb el pacte d'alcaldes com a estratègia pionera entre el municipalisme europeu i català per repensar les ciutats des de la vessant de l'estalvi i l'eficiència energètica. Segons Garcia "els pobles i ciutats estem demostrant avui que som els llocs on dia a dia sorgeixen idees noves i projectes innovadors i on s'aborda la lluita contra el canvi climàtic a partir d'un plantejament

global, integrat i basat en la participació de la ciutadania per liderar l'aplicació de polítiques energètiques sostenibles".

Garcia va lamentar que "tot i la decepció de la Conferència de Copenhaguen i la manca d'un nou impuls internacional real per combatre el canvi climàtic, el paper de les regions i els governs locals pren cada cop més força, convertint-se en actors centrals en la lluita global contra el canvi climàtic". Tanmateix, Garcia també va destacar que "tot i l'impuls que des del món local i de la resta d'administracions s'ha fet fins ara, i que cal intensificar i millorar, no serà suficient si no aconseguim la implicació dels agents socioeconòmics i de la ciutadania".

Per a Garcia, "la crisi ha de ser també una oportunitat per rectificar a fons i reorganitzar el sistema productiu de manera sostenible, per crear una aposta per l'economia verda, que generi ocupació de qualitat i amb un alt valor afegit". En aquest sentit, el secretari de Política Municipal va destacar la necessitat de fer una aposta valenta per les polítiques d'eficiència energètica des de l'àmbit local a partir de l'impuls de les renovables. Actualment, les energies renovables eviten anualment la importació de 80 milions de barrils de petroli i generen ja 89.000 ocupacions directes, el 85% amb contracte indefinit. Per a Garcia, aquesta és una demostració més que el desenvolupament sostenible no està renyit amb l'ocupació i que una aposta per l'economia verda és una manera molt intel·ligent d'afrontar la crisi.

Màrius Garcia, en primer terme, durant la conferència

Foto: © Oscar Giralt

Per altra banda, Màrius Garcia va plantejar que "una de les transformacions més profundes que necessita el nostre país és en el sector de la construcció. El creixement il·limitat i l'especulació que han fomentat el sector de la construcció han contribuït a adoptar un model productiu poc diversificat amb una ocupació poc qualificada, fent més vulnerable l'economia i generant importants impactes ambientals en el territori". Tot i això, Garcia considera que "ara, el sector de l'edificació té l'oportunitat de reorientar-se a través de la rehabilitació, amb una aposta clara des del món local per modernitzar el disseny urbanístic i amb

nous materials, amb criteris de sostenibilitat i habitabilitat i per construir habitatges energèticament autosuficients, una reconversió productiva que ens situaria a l'avantguarda dels nous temps, com ja ho està fent el Regne Unit, que projecta construir tots els seus habitatges i edificis amb 0 emissions de CO₂".

Per últim, Màrius Garcia va destacar que la lluita contra el canvi climàtic des del món local ha d'anar acompanyada de la construcció d'una ciutadania activa i ambientalment responsable, que incideixi en el canvi d'hàbits i d'actituds absolutament necessaris per avançar en processos de transformació ecològica.

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

**ÀNGEL RODRÍGUEZ
LLISTOSELLA**
L'ESCALA

Té 38 anys. És paleta i portaveu d'ICV a l'ajuntament de l'Escala. Fa 7 anys que és regidor i l'any vinent tornarà a encapçalar, per quarta vegada consecutiva, les llistes de la coalició al seu municipi.

| Entrevista **Marta Ribas**

Felicitats. Finalment s'aprova la creació del Parc Natural del Montgrí, Medes i Baix Ter, que inclou una zona de terreny del municipi de l'Escala, tal i com havíeu reivindicat vosaltres. A més, l'Escala serà la seu del centre d'interpretació del nou parc...

De moment està en la fase de tràmit parlamentari, però som optimistes i tot ens fa pensar que tirarà endavant. El territori aportat per l'Escala no és massa important en extensió, però ho compensem amb escreix pel gran valor agrícola i patrimonial dels terrenys i perquè són els que fan de connector biològic entre el Parc Natural del Montgrí, Medes i Baix Ter i el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

El sol fet d'estar envoltats de Parc Natural és beneficiós per a l'Escala tant en sentit turístic com econòmic, patrimonial i de qualitat de vida i, a més, amb el compromís del conseller de fer aquest centre d'interpretació, ens permetrà ser

un punt d'entrada i de connexió per als dos Parcs Naturals.

A les eleccions municipals de l'any 2007 vàreu millorar resultats i vàreu passar d'1 a 2 regidors. Quines expectatives teniu per als comicis de l'any vinent?

Creiem que la feina ben feta, la proximitat i la coherència han fet que la nostra proposta s'hagi anat consolidant. Actualment som la tercera força política a l'Escala i esperem millorar els resultats per, de mica en mica, arribar a ser decisius.

De fet, el 2007 hi va haver un gir electoral important a l'Escala i es va passar d'alcaldia de CiU a govern socialista. Quins efectes ha tingut aquest canvi en el municipi?

Malauradament he de dir que cap, almenys en el nostre cas. Tant els uns com els altres són de tirar endavant les seves propostes com un "corró" i com menys s'hagi de consensuar, millor i més fàcil.

I per a vosaltres? Canvia molt fer oposició a Convergència o als socialistes?

Realment no. Sap un xic més de greu fer-ho amb els socialistes, ja que en principi ens són més propers políticament, però la feina de seguiment i control és la mateixa. I pel que fa a les propostes, si la base és bona i estan ben treballades, el resultat sol ser que si poden posar-se les medalles ells, les tiren endavant, tant els socialistes com els convergents. Però per a nosaltres el que compta és que s'acaben fent.

Com us plantegeu aquest any i escaig que queda fins a les pròximes municipals?

Ara comença l'anyet més boig, però també més agraït. Hem de continuar marcant de prop l'equip de govern i, alhora, preparar i definir programa, llistes i campanya. Però també sortir més al carrer amb actes i això sempre és bo: ens fa tocar de peus a terra, veure què en pensa la gent, i ens ajuda a l'hora de portar la teoria política a la pràctica.

JOCS OLÍMPICS D'HIVERN

QUIN MODEL DE CIUTAT I DE TERRITORI VOLEM?

Ricard Gomà, cap de llista d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona, i Francesc Pané, cap de llista d'ICV-EUiA per la circumscripció de Lleida i Pirineu al Parlament de Catalunya, ens aporten les seves reflexions sobre la candidatura de Barcelona a acollir uns Jocs Olímpics.

Ricard Gomà
President del grup municipal d'ICV-EUiA
a l'Ajuntament de Barcelona

Estic convençut que no. Ja fa anys que vam teoritzar la conveniència de posar fi a la lògica de transformar la ciutat a cop de grans esdeveniments i la necessitat de centrar-nos en el que llavors vam anomenar la *Barcelona en minúscules*, la de la proximitat, la quotidianitat, la del dia a dia de les persones. Una tesi que, al llarg dels darrers anys, ha anat fent forat i ha impregnat de manera notable l'ordre de prioritats que el govern municipal està tirant endavant en aquest mandat: inclusió social, ocupació de qualitat, ecologia urbana, equipaments de proximitat, convivència intercultural, participació...

Ja fa anys que vam teoritzar la conveniència de posar fi a la lògica de transformar la ciutat a cop de grans esdeveniments.

Hem expressat públicament que aquest horitzó dels Jocs Olímpics no és el nostre, no encaixen en el nostre projecte de ciutat.

Malgrat tot, el passat 12 de gener, l'alcalde va llançar públicament la idea de presentar Barcelona com a candidata dels Jocs Olímpics d'hivern de 2022. Des d'ICV-EUiA hem acollit amb respecte la legitimitat de l'alcalde per dibuixar un horitzó de futur per a la ciutat. Però també hem expressat públicament que aquest horitzó no és el nostre. No el compartim. Els Jocs Olímpics d'hivern no encaixen en el nostre projecte de ciutat que, des del govern, estem construint dia a dia, barri a barri.

Hem manifestat obertament la nostra voluntat de construir un punt de vista propi sobre aquesta idea, que en els propers mesos es veurà convertida en un projecte de candidatura olímpica. Un punt de vista no apriorístic, basat en un conjunt de valors i criteris coherents amb la nostra identitat de força ecologista d'esquerres, i sustentat en dues reflexions de fons: en cap cas no podem retornar a la lògica del gran esdeveniment com a motor de transformació i no podem de cap manera alterar ni posar en qüestió cap de les prioritats polítiques i de despesa -socials i ecològiques- establertes al PAM, i orientades avui de manera prioritària a lluitar contra la crisi.

La proposta de candidatura ens planteja, a més, alguns interrogants de fons: necessita Barcelona uns Jocs Olímpics d'hivern per ser coneguda i reconeguda en l'àmbit internacional? Són els Jocs necessaris com a recurs per avançar en la reconstrucció de complicitats ciutadanes? Reforcen o incentiven els Jocs Olímpics la consecució dels objectius estratègics de Barcelona en matèria de cohesió social i convivència? És la competició olímpica d'elit en esports de neu l'eix sobre el qual vertebrar un model de desenvolupament sostenible del Pirineu? És un país mediterrani l'àmbit més oportú per celebrar uns Jocs d'hivern en un context de lluita contra el canvi climàtic?

Costa, avui, trobar elements de resposta positiva a aquestes preguntes. Més aviat se'ns acumulen dubtes i dificultats de molt complexa superació. Hem exigint disposar d'estudis sobre les garanties de sostenibilitat ambiental, social i econòmica del projecte. I cal dir-ho clar: no estem parlant de maquillar ambientalment, de pintar amb una capa verda, una proposta que sigui estructuralment insostenible. Aquest escenari serà, per a nosaltres, del tot inacceptable.

SIS QÜESTIONS PER ALS JOCS D'HIVERN

Francesc Pané
Diputat d'ICV-EUiA i cap de llista per Lleida, Aran i Pirineus

Lanunci que Barcelona optarà a l'organització dels Jocs Olímpics d'hivern segurament acabarà produint un tsunami de simpaties populars, perquè per a Barcelona la memòria dels JJOO és grata. Els ecos agradables són balsàmics. Per a mi, tanmateix, aquest anunci és el pregó d'un despropòsit polític. No gens sorprenent: la política tova, feta de gestió a cop d'enquestes i valoracions de popularitat, produeix aquesta mena de somnis malgirbats.

Proposo sis qüestions de reflexió:

- 1a. Plantejar inversions descomunals, majorment fútils i conjunturals, tot just en dies en què l'economia sofreix i en sofreixen les famílies, és una insensibilitat tremenda. Per què, en canvi, no un Pla estructural de mobilitat urbana i periurbana basat en el principi de la sostenibilitat? O disseny d'estratègies per a la nova activitat econòmica que Barcelona necessita, fonamentada en la nova economia? El Fòrum ja va ser una "Olimpiada d'hivern" de galdós balanç.
- 2a. L'absència de consens amb els grups municipals (inclòs el soci de govern), explica un monumental orgull d'Hereu i una insensibilitat territorial palesa. No n'ha fet partícip el territori: Girona, amb el seu Pirineu, el Pirineu barceloní, i el Pirineu de Lleida. No es pot esquiar al Tibidabo; de manera que cal comptar amb la muntanya. I Hereu no n'és cap autoritat, llevat que Barcelona sigui una taifa.

3a. El projecte dels JJOO d'hivern, en un país que té baix nivell d'innivació -fins i tot a l'Alt Pirineu o a l'Aran- i absència d'equipaments per a pràctiques esportives que no siguin les estrictes de l'esquí, implica la construcció d'infraestructures artificioses per als nous esports. Cares i insostenibles, car no hi ha riquesa per a mantenir-les a posteriori, ni massa crítica per fer-les rendibles.

Mantenir neu i gel artificials implica una despesa d'aigua que no ha estat permessa ni a les empreses que operen actualment en el negoci de la neu.

Afavorir l'economia de la neu al Pirineu està bé. Però és una temeritat insistir en el monocultiu de la neu. El Pirineu mereix oportunitats noves.

Mantenir neu i gel artificials implica una despesa d'aigua que no ha estat permessa ni a les empreses que operen actualment en el negoci de la neu.

- 4a. Si Barcelona -a nivell de mar- ha d'acollir proves olímpiques, la despesa energètica per al substrat practicable és una barbaritat econòmica i una irresponsabilitat en despesa energètica.
- 5a. Afavorir l'economia de la neu al Pirineu està bé. Però és una temeritat insistir en el monocultiu d'aquesta activitat. El Pirineu mereix oportunitats noves: diversificació econòmica i potenciació de capacitats productives inherents i negligides per l'acció pública: agricultura, ramaderia, agroindústria, turisme cultural i de natura, cura del territori, comunicacions terrestres sostenibles i accessibles, TICs per al desenvolupament, noves oportunitats educatives (centres de tecnificació, universitats d'estiu, escoles d'idiomes...).
- 6a. No haver comptat amb la concurrència de l'Aragó, complica les nostres relacions amb els veïns. I a Lleida -almenys- no ens convé ni mica un mal veïnatge. Necessitem aprofitar el corredor industrial i alimentari de l'Aragó-Rioja-País Basc, com a pas cap a la Mediterrània.

L'alcalde Hereu no llegirà aquestes línies. I tampoc no ho farà Àngel Ros, alcalde de Lleida, que s'ha apressat a adular el barceloní. Però si ho fan, què argumentaran?

PER UN SISTEMA NACIONAL DE SALUT DE QUALITAT

ICV PROPOSA UN PACTE PER LA SANITAT

El passat dissabte 13 de març l'àmbit de Salut d'ICV va organitzar una jornada nacional, al Col·legi Oficial d'Infermeria, sota el títol "Cal un nou impuls". La jornada va tenir com a objectiu debatre l'estat del sistema de salut català i quines han de ser les propostes d'ICV en la propera legislatura.

La jornada va ser inaugurada pel senador i vicepresident d'ICV, Jordi Guillot, i va servir per presentar els 10 nous reptes que té la sanitat catalana, que van ser introduïts pel coordinador de l'àmbit, Andreu Banús.

Les diferents taules de debat van comptar amb la participació de nombrosos professionals de la salut i experts en els diferents camps sotmesos a discussió.

En el marc de la jornada el secretari general d'ICV, Joan Herrera, va proposar en la seva intervenció un pacte per la sanitat per "garantir que tothom tingui accés al sistema públic de salut i que no hi hagin escenaris de privatització o de posar barreres per a l'accés a la salut pública". "Cal un pacte perquè no ens dirigim a un doble model de sanitat, on el servei de qualitat és la privada i el servei bàsic més elemental està a la pública", va afirmar Herrera en la seva intervenció, alhora que va apostar perquè l'eix central d'aquest pacte sigui "més inversió per aconseguir incrementar la qualitat, reduir el temps d'espera i sense barreres per a l'accés".

El secretari general ecosocialista va apostar també per la "complicitat amb els professionals, amb els metges i amb els i les infermeres, com a instrument per tenir un servei de més proximitat que tingui en compte les realitats de cada barri". Preguntat pels periodistes sobre la possibilitat que el pagament d'una mútua sigui desgravable, Herrera va rebutjar

aquesta possibilitat ja que "ens trobem que les mútues serveixen per evitar el temps d'espera que hi ha a la pública i avançar a aquelles persones que només tenen accés al sistema públic de salut". "Només cal que recordem que un dels models que gasta més en salut, i no és un model per excel·lència, és el nord-americà", va afegir Herrera.

La jornada va tenir una gran participació

Foto: © Josep Rossell

L'eix central d'aquest pacte ha de ser "més inversió per aconseguir incrementar la qualitat, reduir el temps d'espera i sense barreres per a l'accés".

ICV tanca la porta a un sistema dual on la qualitat es limita a la sanitat privada.

ICV S'ERIGEIX COM L'ÚNICA FORÇA QUE AGLUTINA INDEPENDENTISTES I FEDERALISTES

L'àmbit de Fet Nacional va organitzar el passat 20 de març una jornada per reflexionar sobre la qüestió nacional en el context actual i defensar el federalisme plurinacional.

El secretari general d'ICV, Joan Herrera, va posar en valor que la formació ecosocialista és "l'única força catalanista que acull totes les opcions possibles dins del catalanisme. Només a ICV hi ha independentistes i federalistes".

"El monopoli catalanista, fins i tot sobiranista, s'ha trencat i ja no l'ostenta només un partit", va subratllar el secretari general ecosocialista mentre es va mostrar convençut que "s'ha demostrat que per a defensar Catalunya i per promoure el seu autogovern ICV és també un espai útil i eficaç, tant des del catalanisme com des del sobiranisme".

En la seva intervenció, el secretari general de la formació ecosocialista va voler recordar que "ICV sempre ha defensat el dret a l'autodeterminació i el dret a decidir", tot i que també va dir que "horitzons que impliquen el tot o res poden suposar la frustració en el dia a dia. El contrari del que li convé a una nació que vulgui avançar i aspirar a més". Per a Herrera, és un error posar com a única meta acceptable a curt termini la independència "perquè això desautoritza i infravalora qualsevol avenç en l'autogovern, per ambicions que sigui, com ara l'aprovació de l'Estatut, el seu desplegament, o l'acord de finançament".

Per això, va explicar, "ICV aposta per un federalisme plurinacional perquè no és cap quimera inassolible, ni tampoc cap renúncia o mal menor sinó que és una aposta estratègica de fons, fruit del convenciment que és la millor fórmula per a l'autogovern". Així, va posar de manifest que tampoc als anys 70 i principis dels 80 hi havia gaires autonomistes a Espanya. I avui, va dir, "l'Estat autònom està consolidat i això ha estat així gràcies a l'empenta i l'impuls de Catalunya pel seu autogovern i per la descentralització d'Espanya". Segons el dirigent d'ICV amb l'Estatut "és evident que estem reinterpretant les regles del joc situant-lo en un horitzó de caràcter federal i de reconeixement de la pluralitat nacional de l'estat".

Resum de les conclusions dels debats de la jornada d'ICV sobre el fet nacional i l'estat de la nació:

- 1) ICV es referma en el reconeixement de Catalunya com un sol poble, una nació. I es compromet a treballar per a conquerir les màximes quotes d'autogovern. El full de ruta actual de la nostra gestió des del govern és, en aquest sentit, el que porta a esgotar el nou marc competencial de l'Estatut.
- 2) L'horitzó nacional d'ICV no s'esgota amb l'Estatut. Defensem el dret a l'autodeterminació i, per tant, el dret a decidir del poble de Catalunya sobre el seu autogovern i sobre l'encaix possible en el marc de l'Estat espanyol: "Un estat propi dins d'un estat plurinacional". En aquest sentit ICV propugna avui un Estat Federal Plurinacional.
- 3) Valorem com a positiu que tant entre el nostre electorat com al si d'ICV hi visquin amb mútua acceptació sensibilitats que van des de l'independentisme al federalisme o fins i tot a l'autonomisme. Pensem que és un reflex força simètric de la realitat social de Catalunya i que, en conseqüència, esdevé un valor de la nostra organització que ens atorga representativitat, autoritat i responsabilitat.
- 4) Quant a la sentència pendent del Tribunal Constitucional, des d'ICV no acceptarem que es desautoritzi l'opinió del poble de Catalunya manifestada en referèndum. En cas d'una sentència desfavorable, apel·larem a què sigui el Parlament de Catalunya, dipositari de la sobirania del poble, qui respongui institucionalment i qui convoqui la ciutadania a respondre socialment.
- 5) Entre les tasques a programar des d'ara mateix, des d'ICV ens comprometem a treballar en la direcció de definir un nou marc jurídic de l'Estat espanyol basat en una reforma de l'actual Constitució: per una constitució federal amb el reconeixement de la plurinacionalitat i el dret a l'autodeterminació.
- 6) Des de l'àmbit de Fet Nacional i reforma de l'Estat d'ICV afavorim el debat, per tal que ICV impulsi en l'àmbit de Catalunya i també de l'Estat la consciència de la necessitat d'aquesta nova Constitució.
- 7) Pel que fa a les consultes pel dret a decidir ens reafirmem en la posició que ICV va prendre en el seu moment: reconeixent el dret de la ciutadania a organitzar consultes cíviques de participació ciutadana i constatant amb preocupació els intents d'instrumentalització per part d'alguns partits polítics i plataformes independentistes que han desnaturalitzat el sentit cívic de la consulta, així com la simplificació de la pregunta que s'hi fa, que en difumina el contingut i el resultat democràtic en excloure qualsevol sortida a la situació nacional de Catalunya que no sigui la independència.
- 8) Conscients del transcendent paper de la llengua pel que fa a la cohesió social i territorial, valorem com a indispensables les polítiques d'acolliment i d'immersió (i, en general, d'extensió del coneixement i de l'ús de la llengua) desenvolupades aquests darrers anys des del govern de la Generalitat.
- 9) Reconeixement d'un espai europeu regional, superior a l'àmbit de parla catalana el qual requereix d'una planificació en els àmbits econòmic, social i territorial a fi de donar respostes als reptes de l'Europa i la Catalunya d'avui.
- 10) Treballar en la mesura de les nostres possibilitats per afavorir una Constitució europea de caràcter federal i respectuosa amb les realitats nacionals d'Europa. Les noves pautes de la globalització i la situació de crisi exigiran un nou ordre organitzatiu del poder europeu per a garantir més eficàcia en la gestió dels interessos comuns.

Pots trobar les conclusions completes de la jornada de Fet Nacional a: <http://www.iniciativa.cat/icv/documents/2278>

LES DONES FEM ECONOMIA VERDA

ACTE CENTRAL DE DONES AMB INICIATIVA DEL 8 DE MARÇ

El dissabte dia 6 de març, Dones amb Iniciativa va celebrar l'acte central de la seva campanya per commemorar el Dia Internacional de les Dones. La jornada es va realitzar al Centre Cívic Convent de Sant Agustí durant tot el matí.

Dones amb Iniciativa

L'acte, al que van assistir un centenar de persones, va tractar sobre el paper de les dones en la nova economia verda i la necessitat d'introduir la perspectiva de gènere en un nou model econòmic basat en la sostenibilitat.

La jornada, que portava per títol "Les dones fem economia verda", va comptar amb personalitats de l'àmbit acadèmic, del moviment ecologista, del moviment associatiu i de l'economia.

Van obrir l'acte Mercè Claramunt (presidenta de Dones amb Iniciativa), que va presentar la campanya de dones, Raül Romeva (europarlamentari), que va presentar l'Informe del Parlament Europeu sobre la crisi des de la perspectiva de gènere, i Ricard Gomà (tinent d'alcalde de Barcelona), que va parlar de la perspectiva de gènere en la nova economia verda, des de la vessant municipal. Finalment, Joan Herrera (secretari general d'ICV) va parlar dels canvis que proposa ICV que incorporen l'impacte de gènere per a sortir de la crisi en la que ens trobem immersos.

El primer diàleg de la jornada portava per títol "Les dones al mercat de treball, situació actual i reptes de futur" i va ser moderat per la diputada d'ICV al Parlament

de Catalunya, Laura Massana. En aquest primer col·loqui van participar com a ponents Lourdes Ribes (ASODAME, Associació de Dones Emprendedores de Barcelona),

Teresa Torns (professora de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona) i Fina Rubio (presidenta de SURT, Associació de Dones per a la Inserció Laboral).

El segon diàleg portava per títol "Oportunitats per a les dones en el nou model econòmic: la perspectiva de gènere en el GND" i va ser moderat per Montse Aguilera, membre del secretariat de Dones amb Iniciativa. En aquest segon col·loqui van participar com a ponents Maria Freixanet (membre de Dones amb Iniciativa, del grup de treball "Dones i economia verda"), Sergi Alegre (responsable de Medi Ambient d'ICV) i Hortènsia Fernández (membre d'Ecologistes en Acció Barcelona).

Amb les idees bàsiques extretes de la jornada, el grup de treball "Dones i economia verda" de Dones amb Iniciativa ha elaborat un informe a mode de recull de conclusions i propostes de cara a un futur programa polític, que s'ha fet arribar a tota la militància i que podeu trobar, també, en format electrònic a la pàgina web de Dones amb Iniciativa: www.donesambiniciativa.cat

Mercè Claramunt, Raül Romeva i Ricard Gomà

SI NO NOSALTRES, QUI? SI NO ARA, QUAN?

Maria de la Fuente
Dones amb Iniciativa

En una recent trobada d'ONGs per discutir els avenços de la Plataforma de Beijing sobre els drets de les dones, una ponent kenyana reflexionava sobre la (no-)política del "ara no toca...", que tant hem sentit a l'hora de discutir la prioritat de l'equitat de gènere en les polítiques públiques. Pel que sembla, aquest és un recurs d'àmbit transnacional i en els darrers temps s'ha declinat en forma de "...perquè hi ha crisi". Però la ponent ens explicava que precisament la crisi està perjudicant de forma més aguda les persones en posicions econòmiques més vulnerables en els països del Sud Global (i aquest, com sabem, és un col·lectiu feminitzat). Les dones han d'afrontar la pèrdua de llocs de treball en el sector tèxtil, la reducció de la despesa social i el descens de les remeses de diners, fent dramàticament absurda l'afirmació que ara no toquen polítiques d'equitat.

I al nostre país? Malgrat que fins ara l'atur induït per la crisi està masculinitzat (per l'ensorrament de la construcció), a Espanya es conserva el biaix femení tant en atur com en la pobresa i també en la precarietat laboral. Aquest darrer fet té relació amb la sobrerrepresentació en un sector serveis que va créixer alimentat en part per la bombolla immobiliària i el turisme i que pot afrontar durant el proper període l'impacte de la crisi amb un alt nivell de desprotecció. Llavors haurem de tornar a avaluar quin sexe té l'augment de l'atur. En aquest context les lleis destinades a promoure l'equitat de gènere topen amb un sostre de vidre perquè no són coherents amb les polítiques econòmiques i socials més generals i, per tant, no tenen la força per resistir la tendència del mercat a precaritzar els nínxols de treball tradicionalment femenins, ni a diversificar la presència als llocs de treball tradicionalment masculins.

Però les desigualtats socials entre homes i dones al nostre país no es poden entendre només mirant el mercat de treball. I no hi ha grans canvis en relació a la distribució de càrregues vinculades a la satisfacció de les necessitats quotidianes i la cura de les persones. Seguim esperant una reorientació de la despesa pública cap als serveis de cura i benestar quotidià; la Llei de Dependència no ha servit per traspasar a l'economia formal i pública les sobrecàrregues de treball en la família i el treball submergit realitzat majoritàriament per dones immigrades. Al mateix temps, hem deixat caure a trossos la infraestructura per a la mobilitat quotidiana, en lloc d'apostar pel transport públic i de proximitat essencial per a totes les activitats de la vida, dins i fora de l'àmbit laboral.

Per tot plegat, sembla que tot just ara és el millor moment perquè transformem des de l'acció política les desigualtats de gènere endèmiques d'aquest model econòmic. Volem una economia on dones i homes tinguin un paper reconegut i digne. Volem més persones treballant, treballant millor i vivint millor. Pensem en les oportunitats que brinda un sector de la cura veritablement consolidat i central en l'economia quotidiana. És un sector molt intensiu en treball, gens intensiu en consums i residus i no deslocalitzable. Ara més que mai, hauria de ser una prioritat dintre d'una economia al servei de la societat; un gir cap al benestar quotidià com a font de riquesa i sostenibilitat ambiental ben enteses. Necessitem, doncs, donar perspectiva de gènere i de medi ambient a la política econòmica. Qui més pot defensar aquestes dues perspectives com el camí cap a una societat més justa? Quan millor que en un moment en què la injustícia i l'absurd del model econòmic actual han quedat tant de manifest? La resposta és evident: són canvis que cal fer ara i que ningú més no farà.

NOVA ECONOMIA EN ROIG, VERD I VIOLETA

Maria Freixanet
Dones amb Iniciativa

L'economia espanyola de les últimes dècades se sustenta en sectors altament precaritzats (laboralment) i agressius (mediambientalment) com la construcció, l'automoció i els serveis (especialment el turisme), així com en el consum privat intern. S'ha construït aquest model sobre la base d'una voluntat de creixement il·limitat i un ús indiscriminat dels recursos i de l'energia.

Aquest model de creixement ha implicat la creació d'ocupació de baixa qualitat i poca productivitat, així com una petjada ecològica molt important sobre el territori.

A més, aquest model ha impactat sobre les dones en dues direccions atès que, per una banda, les ha exclòs d'un dels sectors centrals demandants de força de treball, la construcció, i de la mateixa manera de gairebé tota l'economia industrial i de tots els sectors tècnics; mentre per l'altra, les ha demandat en el tercer sector fins a l'extrem en el que ens trobem actualment, ja que actualment el sector serveis és un sector altament feminitzat, a la vegada que precaritzat (salari baixos, temporalitat alta, presència d'economia submergida...). De fet, existeix una relació directa entre gènere i precarietat i és visible en el procés que segueixen aquells sectors que es feminitzen; alhora que es feminitzen, perden valor i estatus social i, en conseqüència, es precaritzen (com per exemple, la figura del metge o el mestre).

L'oportunitat del moment present és la de provocar, des de l'àmbit públic, un gir cap al benestar quotidià com a font de riquesa econòmica i de sostenibilitat ambiental. La incorporació de la dimensió de la cura en el treball remunerat, així com del capital humà que representen les dones al nostre país, d'una banda; i d'una altra, la incorporació de la dimensió ambiental a l'economia productiva, són dos moviments que generen sinergies positives entre ells: desafien l'economia neoliberal, l'economia que no té en compte el benestar present i futur de les persones, l'economia on els diners són una fi i no un mitjà.

Per a aconseguir aquest gir del sistema econòmic cal un nou pacte social, un *New Deal*, en roig, verd i violeta.

EDUCACIÓ: CONSENS O TRANSFORMACIÓ?

PRESENTACIÓ DEL DARRER NÚMERO DE LA REVISTA NOUS HORIZONS

El passat 22 de març va tenir lloc la presentació del darrer número de la Revista Nous Horitzons, "Educatió: consens o transformació?", amb les intervencions de Dolores Camats, portaveu del grup parlamentari d'ICV-EUiA i coordinadora del número, i de Ramon Plandiura, advocat i professor de la UPF, col·laborador d'aquesta darrera edició de la Revista Nous Horitzons.

La Casa Golferichs va acollir l'acte de presentació del darrer número de la Revista Nous Horitzons, "Educatió: consens o transformació?", que va comptar amb la participació de la coordinadora del número, Dolores Camats, i de Ramon Plandiura.

En la seva intervenció, Camats va fer un repàs al contingut del número, va fer un esment especial al títol escollit i a la càrrega provocadora que volia transmetre amb el mateix i va reflexionar sobre la importància i l'aplicació de les polítiques educatives.

Va agrair la col·laboració de la Fundació Ferrer i Guàrdia, amb motiu del centenari de la seva mort, en facilitar-nos l'article publicat en aquest darrer número.

Dolores Camats va destacar l'actualitat de les seves paraules amb les que subratllava la importància de l'escola com a element integrador. Camats també va fer esment a cada un dels articles publicats i va agrair als col·laboradors la seva participació.

Per altra banda, Ramon Plandiura va fer un repàs als canvis que s'han produït en el sistema educatiu amb la implantació de les diferents lleis, LOE, LOCE, etc. i la seva influència en el panorama actual. Amb especial esment al cas de la LEC a casa nostra, Plandiura va reflexionar sobre la implantació de la Llei i dels canvis que provocarà en el sistema educatiu, especialment en el sistema públic.†

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "ENTRE FRANCO Y STALIN. EL DIFÍCIL ITINERARIO DE LOS COMU- NISTAS EN CATALUÑA 1936-1945"

Imatge de l'acte de la presentació del llibre

El passat dimarts dia 16 de març va tenir lloc l'acte de presentació del llibre "Entre Franco y Stalin. El difícil itinerario de los comunistas en Cataluña, 1936-1945", editat per El Viejo Topo, la Fundació Nous Horitzons i l'Associació Catalana d'Investigacions Marxistes, que va comptar amb l'assistència del president de la Fundació, Jaume Bosch.

L'acte va anar a càrrec de l'autor del llibre, Josep Puigsech Farràs.†

L'acte de presentació es va fer a la Casa Golferichs de Barcelona

TRET DE SORTIDA AL CURS DE FORMACIÓ POLÍTICA I CIUTADANA

Representants de la FAIV, del CERM de l'UAB i de la FNH van presentar el curs de formació política i ciutadana que tindrà lloc entre els mesos de març i desembre a Sabadell, sota el títol "Lleis, drets, participació, cultura".

Fa uns mesos es va constituir la delegació de la Fundació Nous Horitzons a Sabadell. La primera activitat que ha organitzat la Fundació, juntament amb la FAIV i el Centre d'Estudis i Recerca en Migracions de la UAB, és aquest cicle de formació en política i ciutadania que encaixa plenament dins l'objectiu general de la Fundació. La voluntat de Nous Horitzons és la de ser un espai de reflexió i de formació, de debat i intercanvi des d'una perspectiva transformadora, ecologista i feminista. "Així, amb aquest curs organitzat gràcies a la col·laboració d'institucions polítiques, universitàries i socials, pretenem donar una visió, des de diferents punts de vista, dels processos de canvi social, de les contradiccions i dels conflictes emergents i dels potencials d'acció que es deriven de l'arribada de persones migrades a la nostra societat, tot intentant fer una modesta aportació per a la convivència i la integració social", va manifestar Enric Prat, membre de la Fundació Nous Horitzons de Sabadell.

Sílvia Carrasco, sotsdirectora del recentment creat Centre d'Estudis i Recerca en Migracions de l'UAB, va destacar la gran oportunitat que suposa aquest curs per a compartir i posar a l'abast de la ciutadania el coneixement més avançat en temes d'immigració, interculturalitat i cohesió social per part del món de la recerca a la universitat.

El president de la FAIV, Hugo Gabriel Ramírez, ens va parlar dels temes que es tractaran al cicle: "En las diferentes sesiones se tratarán leyes, derechos y deberes que tenemos los habitantes de Catalunya, inmigrantes y autóctonos, además de la Ley de Extranjería que afecta particularmente a nuestro colectivo".

Naila Caballero, coordinadora tècnica de Nous Horitzons a Sabadell, va fer una breu explicació de l'estructura del curs, que estarà dividit en quatre blocs (lleis, participació política, drets socials i cultura), amb un total de 20 conferències que es duran a terme els dilluns, de 19 a 21h, al Centre Cívic de la Creu Alta.†

El primer dia de curs, al Centre Cívic Creu Alta de Sabadell

EL DEBAT SOBRE ELS DRETS D'AUTOR

UNA DISCUSSIÓ A PEU DE CARRER

Fa uns anys els drets d'autor eren un àmbit legal molt especialitzat sobre el qual rarament apareixien notícies. Actualment els mitjans recullen diàriament alguna informació al respecte, ja sigui el conflicte generat en una perruqueria per la música que hi sona o bé les accions que preveu aplicar un determinat govern per intentar disminuir el que vulgarment s'anomena pirateria.

Ignasi Labastida

Oficina de Difusió del Coneixement. Universitat de Barcelona

Per què s'ha produït aquest canvi? Alguns podrien dir que l'aparició d'Internet o l'accés generalitzat a aparells tecnològics que faciliten la còpia n'han estat els responsables. Però no hauriem de limitar-nos a aquesta explicació tecnològica, cal tenir en compte que també hi ha hagut una revolució cultural; abans els autors eren una elit, avui tots som autors; l'accés als continguts és molt més directe i els canals de difusió s'han multiplicat.

Tots aquests canvis provoquen que el debat sobre els drets d'autor s'estengui a tots els àmbits i tothom en tingui una opinió. D'aquesta manera veiem discussions al carrer, a la televisió o a la premsa, a la vegada que apareixen referències als conflictes existents en situacions que no hi tenen res a veure directament. Les posicions estan molt allunyades i en molts casos hi ha desconeixement, desinformació i demagògia.

Ens pot sobtar que es reclami a uns alumnes una quantitat econòmica per fer una representació teatral o que un casal d'avis hagi de pagar per tenir un televisor. Sobta perquè es desconeix la llei. La realitat és que amb la llei a la mà totes aquestes reclamacions estan justificades i es fan en nom dels autors. El problema de fons no és qui reclama aquests drets sinó per què ho permet la llei. Així doncs, tothom està d'acord a dir que actualment la gestió i la protecció dels drets d'autor és un problema que s'ha de solucionar però no hi ha coincidència en la manera de resoldre'l.

Actualment la gestió i la protecció dels drets d'autor és un problema que s'ha de solucionar però no hi ha coincidència en la manera de resoldre'l.

Cal recordar que les lleis de drets d'autor sempre han recollit uns límits que permeten equilibrar els drets exclusius dels autors amb altres drets fonamentals com la llibertat d'expressió o la llibertat d'informació.

Per una banda, els anomenats representants dels autors o la indústria cultural aposten pel camí de la prohibició i la repressió. Qualsevol modificació legal que s'hagi de fer ha d'anar dirigida a estrènyer els usos permesos de les obres. Cal recordar que les lleis de drets d'autor sempre han recollit uns límits que permeten equilibrar els drets exclusius dels autors amb altres drets fonamentals com la llibertat d'expressió o la llibertat d'informació. En aquests límits també es recullen algunes excepcions per a l'explo-tació de les obres en l'àmbit de la docència i la recerca, cabdals per a la societat.

En contraposició a aquesta obsessió per prohibir i restringir sorgeixen les iniciatives que defensen un model més obert, on l'autor sempre tingui la darrera paraula a l'hora de decidir què vol fer amb la seva obra i que pugui exercir els seus drets no només per prohibir sinó per autoritzar. Aquest model rep el nom general de cultura o coneixement lliure.

Imatge del web Creative Commons Catalunya (<http://cat.creativecommons.org>), on podeu consultar els diferents tipus de llicències

Tot i l'augment de les iniciatives a favor de la cultura lliure i l'adopció d'aquest model per molts autors, els legisladors encara continuen donant veu als representants de sempre. D'aquesta manera veiem com la subcomissió creada a les Corts per estudiar la possible reforma de la llei infravalora aquestes iniciatives i multiplica les veus del model tradicional fent comparèixer no només les clàssiques entitats de gestió sinó també noves organitzacions creades per elles mateixes, que representen els mateixos interessos. I el més preocupant no és aquest desequilibri en la representació sinó el resultat de la subcomissió on només es tenen en compte les compareixences i no les respostes que s'hi han enviat i que les doblen en nombre.

Però la societat civil no es creua de mans i cada cop s'organitza millor per defensar un canvi real. No es tracta només d'usuaris, titllats molts cops de pirates, sinó que s'inclou un gran nombre de creadors, artistes, innovadors, que aposten per nous models i noves situacions. A finals d'octubre de l'any passat es va celebrar a Barcelona el Fòrum de la Cultura Lliure amb la participació de centenars de persones vingudes de diversos països, entre les quals hi havia activistes, artistes, advocats, acadèmics, economistes. De la trobada en va sorgir la Carta per la Innovació, la Creativitat i l'Accés al Coneixement¹, un document que defensa l'accés a la cultura i demana canvis legals, alhora que proposa noves fórmules per recompensar la creació i la innovació.

I aquest clam de canvi no és una qüestió local, arreu del món podem trobar iniciatives que proposen l'evolució de l'actual sistema de drets d'autor. Una d'aquestes iniciatives és el manifest a favor del domini públic² que va aparèixer a finals del mes de gener en el marc de la xarxa temàtica europea Comunitària, centrada en el domini públic digital. En aquest manifest s'aposta per enfortir el domini públic, tots aquells continguts els drets dels quals han expirat i que per tant són lliures de ser explotats de qualsevol manera, sense oblidar que sempre caldrà reconèixer-ne l'autoria. Un dels lemes del manifest és "el domini públic és la regla, els drets d'autor l'excepció".

Aquest manifest és la conseqüència de la situació actual del domini públic. El domini públic està en perill, no només perquè els terminis de protecció s'han estès al llarg del temps, sinó que també pel tancament que es produeix quan es disposen d'obres en aquesta situació. D'aquest tancament en molts casos els responsables són les mateixes institucions públiques que, en lloc d'oferir

Sorgeixen les iniciatives que defensen un model més obert, on l'autor sempre tingui la darrera paraula a l'hora de decidir què vol fer amb la seva obra i que pugui exercir els seus drets, no només per prohibir sinó per autoritzar.

lliurement el seu patrimoni, en tanquen l'accés en nom d'una inexistent protecció de drets, per exemple en els processos de digitalització, tan en boga avui en dia.

En el domini públic també podem considerar tots aquells continguts que la llei no protegeix, com és el cas de les dades. En aquest cas ja hi ha iniciatives arreu del món que aposten per difondre lliurement aquesta informació, generalment produïda pel sector públic, per tal que pugui ser reutilitzada per qui vulgui i s'hi pugui donar un valor afegit i es creïn serveis. Les administracions públiques haurien d'apostar per models de difusió més oberts i no caure en el tot reservat per defecte.

El futur passa per plantejar un canvi real sobre els drets d'autor. No ens podem quedar en un model caduc on regni la prohibició. Calen models flexibles on l'autor pugui decidir com divulgar la seva obra en cada moment i no estigui lligat en funció del que ha fet en el passat o del que pugui fer en el futur. Tanmateix, no hem d'oblidar mai l'equilibri amb altres drets fonamentals i per tant cal enfortir tot el sistema de límits existent per facilitar l'educació i la recerca. L'ús educatiu d'una obra ha de ser tractat de manera especial si no volem que les escoles, les universitats o les biblioteques hagin de tancar perquè moltes de les activitats que s'hi realitzen van més enllà del que permet la llei. Defensem els autors i defensem la societat.†

Llicència CC-BY

1 <http://fcforum.net/ca/>

2 <http://www.publicdomainmanifesto.org/catalan>

Propostes per a una economia en roig, verd i VIOLETA

Enfortir l'equitat entre homes i dones dins els sectors de l'economia verda

Les empreses mediambientals i tota l'economia reconvertida cap a un nou model sostenible no poden reproduir la desigualtat de gènere present en la vella economia productiva. Cal que el nou model econòmic sigui un model millor, també pel que fa a l'equitat entre homes i dones. Proponem:

- Que en les apostes per la formació tècnica, científica i tecnològica es potenciï la presència de dones.
- Que existeixi una política de quotes reservades a la formació que combati la segregació horitzontal (quotes femenines en sectors masculinitzats i a l'inrevés).
- Que es potenciï l'autoocupació femenina mitjançant microcrèdits per a dones emprenedores que potenciïn els sectors mediambientals.
- Que en la reconversió dels sectors tradicionals, així com en els nous sectors, s'apliquin mesures perquè la presència de les dones sigui similar a la dels homes, especialment en l'àmbit de la contractació pública.

Posar la cura de les persones en un lloc central en l'economia productiva

Des del sector públic s'ha de provocar un canvi cap al benestar quotidià com a font de riquesa econòmica i de sostenibilitat ambiental. El sector del servei a les persones té avantatges en relació als reptes de l'economia del futur: és molt intensiu en treball, és poc intensiu en consums energètics i materials i genera llocs de treball no deslocalitzables. Proponem:

- Que augmenti la despesa pública per als serveis de benestar que ens equipari amb Europa.
- Que es garanteixin condicions laborals i salarials dignes de les persones dedicades als serveis de benestar.
- Que es millori i s'ampliï l'oferta formativa en els sectors vinculats a la cura.
- Que hi hagi un canvi en les infraestructures cap a una mobilitat sostenible i quotidiana.

donesICV
amb iniciativa

www.iniciativa.cat/dones

LES DONES FEM ECONOMIA VERDA